РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

5 октомври 2011 година *

По дело T-39/06

Transcatab SpA, установено в Caserte (Италия), за което се явяват адв. C. Osti и адв. A. Prastaro, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която първоначално се явяват г-н F. Amato, впоследствие г-н V. Di Bucci, и накрая г-н É. Gippini Fournier и г-н L. Malferrari, в качеството на представители, подпомагани от адв. F. Ruggeri Laderchi, avocat,

ответник,

с предмет, на първо място, искане за частична отмяна на Решение C (2005) 4012 окончателен на Комисията от 20 октомври 2005 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.281/B.2 — Суров тютюн — Италия), на второ място, искане за намаляване на размера на глобата, наложена на Transcatab с това решение, и на трето място, насрещно искане на Комисията за увеличаване на посочения размер,

* Език на производството: италиански.

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona (докладчик) и г-н S. Frimodt Nielsen, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 ноември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят, Transcatab SpA, е италианско дружество, понастоящем в ликвидация, чиято основна дейност е първоначалната преработка на суров тютюн. В момента на настъпване на фактите, предмет на настоящото дело, Transcatab е италианското дъщерно дружество, притежавано изцяло от Standard Commercial Corp. (наричано по-нататък „SCC“), един от най-едрите самостоятелни търговци на тютюн на листа в света. На 13 май 2005 г., т.е. в хода на административното производство, SCC се слива с Dimon Inc., в резултат от което се създава ново образувание, известно като Alliance One International, Inc. (наричано по-нататък „Alliance One“), което изцяло контролира Transcatab.

1. *Административното производство*

2 На 15 януари 2002 г. Комисията на Европейските общности на основание член 11 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) е отправила до италианските професионални сдружения на преработвателите и производителите на тютюн, а именно съответно Associazione professionale trasformatori tabacchi italiani (APTI, Професионално сдружение на италианските преработватели на суров тютюн) и Unione italiana tabacco (Unitab, Италиански тютюнев съюз), искания за предоставяне на сведения относно италианския пазар на суров тютюн.

3 На 19 февруари 2002 г. Комисията получава заявление за освобождаване от глоба по реда на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“) от страна на Deltafina SpA, преработвател — член на APTI.

4 На 4 април 2002 г. е проведена среща на ръководството на APTI. По време на тази среща Deltafina информира присъстващите, сред които Transcatab и Dimon Italia Srl (дъщерно дружество на Dimon, впоследствие Mindo Srl), относно заявлението си за освобождаване от глоба и относно решението на Комисията да му предостави условно освобождаване от глоба.

5 Същия ден Комисията получава заявление за освобождаване от глоба на основание точка 8 от Известието относно сътрудничеството и при условията на евентуалност — за намаляване размера на глобата, въз основа на точки 20—27 от посоченото известие, от страна на Dimon Italia, както и заявление за намаляване на размера на глобата, на същото основание, от страна на Transcatab.

6 На 9 април 2002 г. Комисията потвърждава получаването на заявлението, представено от Transcatab в приложение на точка 25 от Известието относно сътрудничеството. Transcatab изпраща ново заявление на 10 април 2002 г., състоящо се от писмено обяснение и 44 приложения. На 30 април 2002 г. Комисията потвърждава и неговото получаване в съответствие с точка 25 от Известието относно сътрудничеството.

7 На 18 и 19 април 2002 г. Комисията извършва проверки по реда на член 14 от Регламент № 17 в помещенията на Dimon Italia и Transcatab, както и в помещенията на Trestina Azienda Tabacchi SpA и Romana Tabacchi SpA.

8 На 8 октомври 2002 г. Комисията уведомява Dimon Italia и Transcatab, че те са съответно първото и второто предприятие, представили доказателства за нарушението по смисъла на Известието относно сътрудничеството, и поради това има намерение да им предостави в края на административното производство намаление в размер съответно между 30 % и 50 % и между 20 % и 30 % от глобата, която би им била наложена въз основа на евентуално установените нарушения в отсъствието на сътрудничество.

9 На 25 февруари 2004 г. Комисията приема изложение на възраженията, което изпраща на 10 предприятия или сдружения на предприятия, сред които Transcatab, Deltafina, Dimon Italia и Romana Tabacchi (наричани по-нататък „преработвателите“) и на дружествата майки на някои от тях, и по-специално на SCC, Dimon и Universal Corp., дружество майка на Deltafina. Адресатите на изложението на възраженията са имали възможност да отговорят писмено и по време на изслушването, проведено на 22 юни 2004 г.

10 След като на 21 декември 2004 г. Комисията приема допълнение на посоченото изложение на възраженията относно нарушение на задължението за сътрудничество от страна на Deltafina, предвидено в Известието относно сътрудничеството, във връзка с оповестяването на заявлението му за освобождаване от глоба (вж. точка 4 по-горе), на 1 март 2005 г. се провежда повторно изслушване.

11 След като се допитва до Консултативния комитет по ограничителни практики и господстващо положение и взема предвид окончателния доклад на служителя по изслушването, Комисията приема Решение C (2005) 4012 окончателен от 20 октомври 2005 г. относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.281/B.2 — Суров тютюн — Италия) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), резюме от което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 13 февруари 2006 г. (ОВ L 353, стр. 45).

2. *Обжалваното решение*

12 Обжалваното решение се отнася, на първо място, до хоризонтален картел, създаден от преработвателите на италианския пазар на суров тютюн.

13 В рамките на този картел през периода от 1995 г. до началото на 2002 г. преработвателите са определяли условията на сделките по изкупуване на суров тютюн в Италия, що се отнася както до пряко изкупуване от производителите, така и до изкупуване от „трети лица низачи“, в частност чрез определянето на цените и разпределянето на пазара.

14 Обжалваното решение се отнася и до две други нарушения, отделни от създадения от преработвателите картел, извършени между началото на 1999 г. и края на 2001 г., които са се състояли за APTI — в определяне на договорните цени, които то договаряло за сметка на членовете си, с оглед на сключването на междубраншови споразумения с Unitab, и за последното — в определяне на цените, които то договаряло с APTI за сметка на своите членове с оглед на сключване на същите споразумения.

15 В обжалваното решение Комисията приема, че практиките на преработвателите съставляват единно продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО (вж. по-специално съображения 264—269 от обжалваното решение).

16 В член 1, параграф 1 от обжалваното решение тя вменява отговорността за картела на преработвателите, както и на Universal и Alliance One, като дружество създадено от сливането на Dimon и SCC.

17 В член 2 от обжалваното решение Комисията налага глоби на предприятията, посочени в предходната точка, както и на APTI и Unitab (вж. точка 71 по-долу).

Адресати на обжалваното решение

18 В съображения 325—351 се определят адресатите на обжалваното решение.

19 Комисията се позовава най-напред на постоянната съдебна практика, според която понятието за предприятие в контекста на конкурентното право трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица от гледна точка на предмета на разглежданото споразумение дори ако — от юридическа гледна точка — тази стопанска единица е съставена от няколко физически или юридически лица (съображение 325 от обжалваното решение).

20 След това Комисията посочва, че е установено, че Deltafina, Dimon Italia, Transcatab и Romana Tabacchi, както и APTI и Unitab са участвали пряко в констатираните нарушения през съответните периоди и че вследствие на това всяко от тези предприятия и сдружения е адресат на обжалваното решение (съображение 327 от обжалваното решение).

21 Комисията продължава анализа си, като разглежда въпроса дали съответните дружества майки трябва да носят отговорност за неправомерното поведение на някои дъщерни дружества (Deltafina, Dimon Italia и Transcatab). Тя припомня в това отношение, че през периода на нарушенията Deltafina е било изцяло дъщерно дружество на Universal, Dimon Italia — изцяло дъщерно дружество на Dimon, и Transcatab — изцяло дъщерно дружество на SCC (съображение 328 от обжалваното решение).

22 Комисията посочва в частност, че според съдебната практика дружество майка може да носи отговорност за неправомерното поведение на свое дъщерно дружество, когато последното не може да определя самостоятелно поведението си на пазара. В това отношение тя припомня, че когато дружеството майка притежава изцяло капитала на своето дъщерно дружество, може да се предположи, че то упражнява решаващо влияние върху поведението на същото, когато то извършва нарушение на член 81, параграф 1 ЕО (съображения 329 и 330 от обжалваното решение).

23 В съображение 331 от обжалваното решение тя заключава, че що се отнася до Deltafina, Dimon и Transcatab, основателно може да се предположи, че те „не са самостоятелни“, тъй като са или са били, в случая на Dimon Italia, притежавани изцяло от съответните им дружества майки.

24 Като отхвърля тезата, поддържана от посочените дружества в отговорите им на изложението на възраженията, според която, за да се докаже упражняването на решаващо влияние, са необходими и други данни освен пълния контрол, Комисията уточнява, че всяка презумпция за такова влияние в случая на изцяло контролирано дъщерно дружество е оборима. Страната, която иска да обори

тази презумпция, трябва да представи „солидни доказателства“ за противното, които не могат да бъдат просто общи сведения, неподкрепени с убедителни доказателства (съображение 334 от обжалваното решение).

25 В това отношение Комисията последователно разглежда доводите, представени от дружествата майки — адресати на обжалваното решение.

26 Комисията отхвърля най-напред общия довод, изтъкнат от засегнатите дружества майки относно пълната отговорност на местното управление за дейността на съответните им дъщерни дружества. Според нея фактът, че при придобиването на 100 % на съответните им дъщерни дружества Dimon и SCC са запазили съществуващото управление, не би могъл да изключи упражняването от посочените дружества майки на решаващо влияние върху съответните им италиански дъщерни дружества, защото управлението на текущите дейности е обичайно да се повери на местното управление на изцяло притежавано дъщерно дружество (съображение 338 от обжалваното решение).

27 Според Комисията никое от тези предприятия не е доказало общо някаква особеност на своята група, която да прави дейността на дъщерното му дружество в значителна степен независима от неговото влияние (съображение 339 от обжалваното решение).

28 В това отношение Комисията анализира здравината на съществуващите между Deltafina, Dimon Italia, Transcatab и съответните им дружества майки икономически връзки, които биха доказали, че италианските дъщерни дружества съставляват една стопанска единица с останалата част от тяхната група. За тази цел Комисията отбелязва, че засегнатите групи са били най-едрите търговци на тютюн на листа в света и че те често са придобивали и търгували закупения от техните италиански дъщерни дружества тютюн (съображение 340 от обжалваното решение).

29 Що се отнася до SCC, Комисията отбелязва, че преди да придобие целия капитал на Transcatab, то вече е контролирало последното съвместно със своя италиански партньор. Следователно фактът, че то „не [е] променил[о] нищо в управлението“ на дъщерните дружества в резултат на това придобиване, не може да бъде разглеждан като доказателство, че то не е упражнявало никакво влияние върху управителите, след като е станало едноличен собственик. Относно делегирането на изпълнителни правомощия на генералния директор на Transcatab Комисията декларира, че не разполага с никаква информация, позволяваща ѝ да установи, че той не е бил назначен от SCC, също както и останалите членове на управителния съвет (съображения 341 и 342 от обжалваното решение).

30 Комисията отхвърля по-нататък довода на SCC, че не са съществували никакви комуникационни връзки между него и дъщерните му дружество (съображения 343 и 344 от обжалваното решение).

31 В това отношение тя отбелязва, че дейността на Transcatab е считана за дейност на Standard Commercial Tobacco Co., Inc., холдингово дружество в рамките на групата SCC, изцяло притежавано от SCC, и че тя е била анализирана в рамките на дейността на групата, включваща продажбите от групата SCC на производителите на цигари. От това тя заключава, че резултатите от дейността на Transcatab са били докладвани на висшестоящите в групата и впоследствие консолидирани (съображение 344 от обжалваното решение).

32 Комисията уточнява, че предвид факта, че групите, към които са принадлежали Transcatab и Dimon Italia през времетраенето на нарушението, са преустановили съществуването си в резултат на тяхното сливане в новото образувание Alliance One, последното в качеството си на правоприемник на тези две групи е адресат на обжалваното решение (съображение 349 от обжалваното решение).

33 С оглед на различните гореизложени данни в съображение 351 от обжалваното решение Комисията заключава, че Deltafina, Universal, Mindo (по-рано Dimon Italia), Transcatab, Alliance One, Romana Tabacchi, APTI и Unitab трябва да носят отговорност за нарушенията и да са адресати на обжалваното решение.

Определяне на размера на глобата

34 В съображения 356—404 от обжалваното решение Комисията определя размера на глобите, които да бъдат наложени на неговите адресати.

35 Комисията определя размера на глобите в зависимост от тежестта и продължителността на разглежданите нарушения, тоест съобразно двата критерия, изрично посочени в член 23, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) и в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 (съображения 356 и 357 от обжалваното решение).

Определяне на началния размер на глобите

36 Във връзка с тежестта на разглежданото нарушение Комисията напомня, че за да направи оценка във връзка с този фактор, тя трябва да вземе предвид неговия характер, действителното му отражение върху пазара, където това може да бъде определено, и размера на съответния географски пазар (съображение 365 от обжалваното решение).

37 Комисията отбелязва след това, че производството на суров тютюн в Италия съответства на 38 % от производствената квота в Европейския съюз, което представлява 67 338 милиона евро през 2001 г., последната пълна година от нарушението (съображение 366 от обжалваното решение).

38 Относно характера на нарушението Комисията го разглежда като много сериозно, тъй като то се изразява в определянето на цените за изкупуване на сортове суров тютюн в Италия, както и в разпределянето на изкупените количества. Комисията добавя, като се позовава на частта от обжалваното решение, посветена на анализа на ограничаването на конкуренцията (съображения 272 и следв.), че картел, свързан с изкупуване, може да осуети желанието на производителите да генерират определен добив, както и да ограничи конкуренцията между преработвателите по веригата надолу на пазара. Тя твърди още, че това е така, в частност, както в настоящия случай, когато стоката, предмет на картела — в случая суровият тютюн, представлява важна „суровина“ за дейността на участниците надолу по веригата, в случая първичната преработка на тютюна и продажбата на преработен тютюн (съображения 367 и 368 от обжалваното решение).

39 В съображение 369 от обжалваното решение, въз основа на изложените доводи Комисията стига до извода, че нарушението, извършено от Deltafina, трябва да бъде квалифицирано като много сериозно.

40 По-нататък, в съображения 370—376 от обжалваното решение Комисията разглежда въпроса за „специфичната тежест“ и за „възпиращия ефект“. В това отношение тя посочва, че при определяне на размера на глобата следва да се вземе предвид „специфичното значение на всяко предприятие и вероятното отражение от неговите незаконосъобразни действия“ (съображение 370 от обжалваното решение).

41 В този смисъл Комисията преценява, че глобите трябва да бъдат определени в зависимост от положението на пазара на всяка от страните (съображение 371 от обжалваното решение).

42 В това отношение Комисията счита, че началният размер на глобата на Deltafina трябва да бъде най-висок, защото то се е оказало най-големият купувач, с пазарен дял от приблизително 25 % през 2001 г. (съображение 372 от обжалваното решение).

43 Като се има предвид по-ограниченият дял на релевантния пазар през 2001 г. от приблизително 9—11 % на Transcatab, Dimon Italia и Romana Tabacchi, Комисията счита, че те „трябва да бъдат обединени“ и че началният размер на техните глоби трябва да бъде по-нисък (съображение 373 от обжалваното решение).

44 Същевременно Комисията смята, че начален размер на глобата, отразяващ единствено положението на пазара, няма да има достатъчен възпиращ ефект върху Deltafina, Dimon Italia (Mindo) и Transcatab, защото въпреки относително ограничения си оборот всяко от тях принадлежи — или в случая на Mindo е принадлежало — към многонационални групи със значителна икономическа и финансова мощ, които са били основните световни търговци на тютюн, действащи на различни равнища в тютюневата индустрия и на различни географски пазари (съображение 374 от обжалваното решение).

45 Следователно, за да придаде възпиращ ефект на глобата, Комисията приема, че следва да приложи коефициент на увеличение 1,5 — т.е. увеличение с 50 % — към началния размер, определен за Deltafina, и коефициент на увеличение 1,25 — т.е. увеличение с 25 % — към началния размер, определен за Dimon Italia (Mindo) и Transcatab (съображение 375 от обжалваното решение).

46 Така в съображение 376 от обжалваното решение Комисията определя началния размер на глобите по следния начин:

— Deltafina: 37,5 милиона евро,

— Transcatab: 12,5 милиона евро,

— Dimon Italia (Mindo): 12,5 милиона евро,

— Romana Tabacchi: 10 милиона евро.

Определяне на основния размер на глобите

47 В съображения 377 и 378 от обжалваното решение Комисията разглежда въпроса за продължителността на нарушението.

48 Тя приема, че картелът на преработвателите е започнал да действа на 29 септември 1995 г. и съгласно изявленията им е престанал да съществува на 19 февруари 2002 г. В този смисъл Комисията счита, че следва да приложи увеличение с 60 % на началния размер на глобите, наложени на преработвателите с изключение на Romana Tabacchi, чието участие е по-кратко.

49 При това положение основните размери на глобите, наложени на адресатите на обжалваното решение, са установени, както следва:

— Deltafina: 60 милиона евро,

— Transcatab: 20 милиона евро,

— Dimon Italia (Mindo): 20 милиона евро,

— Romana Tabacchi: 12,5 милиона евро.

Смекчаващи обстоятелства

50 В съображения 380—398 от обжалваното решение Комисията разглежда дали са налице смекчаващи обстоятелства.

51 Що се отнася в частност до положението на Transcatab, Комисията отхвърля всичките му доводи, представени с цел да се ползва от смекчаващи обстоятелства.

52 Най-напред Комисията отбелязва, че създаването на картела на преработвателите няма връзка с междубраншовите споразумения, сключени в рамките на APTI. Въз основа на това тя стига до извода, че италианската правна уредба не насърчава действията на преработвателите, които следователно не могат да се ползват от никакво намаление на сумата на глобата въз основа на този аргумент (съображение 381 от обжалваното решение).

53 След това Комисията отхвърля довода на преработвателите, съгласно който те трябва да получат намаление, след като са преустановили нарушението преди

намесата на Комисията. В това отношение Комисията напомня съдебната практика, съгласно която по делата за сериозни нарушения на правилата на конкуренция, по които страните са знаели или е трябвало да знаят, че действията им в основата си са неправомерни, тяхното преустановяване преди намесата на Комисията по принцип не трябва да води до намаляване на глобата при изчисляване на нейния размер (съображение 382 от обжалваното решение).

54 Комисията заявява също, че не е в състояние да приеме, че картелът не е бил приложен, след като от описанието на фактите е видно, че страните са осигурили неговото прилагане, по-специално чрез участието си в редовни срещи и чрез редовен обмен на информация относно цените и количествата в рамките на периода на изкупуване (съображение 383 от обжалваното решение).

55 Накрая, Комисията отхвърля довода, приведен от Transcatab, съгласно който при определяне на размера на глобата трябва да се вземе предвид специфичният социално-икономически контекст на пазара на суров тютюн в Италия в приложение на точка 5, буква б) от Насоките относно метода за определяне размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“). Комисията отбелязва, че прилагането на посочената точка 5, буква б) от Насоките представлява изключение и че характеристиките на настоящото дело не са сходни или идентични с тези по делото, посочено от Transcatab в подкрепа на неговия довод. Комисията добавя също, че не се допуска възможността съществуването на неправомерни практики, засягащи сектора на тютюна в някои италиански региони, да е имало определящо значение, предизвиквайки разглежданите практики, както и че реформата на общата организация на пазарите се е отличавала с твърде неясни и отдалечени във времето последици, за да оправдае отчитането на смекчаващо обстоятелство (съображение 384 от обжалваното решение).

56 По-нататък Комисията разглежда особеното положение на Deltafina и стига до извода, че следва да намали неговата глоба с 50 % заради оказаното от него съдействие (съображения 385—398 от обжалваното решение).

57 В резултат от прилагането на смекчаващите обстоятелства Комисията определя размера на глобите по следния начин (съображение 309 от обжалваното решение):

— Deltafina: 30 милиона евро,

— Dimon Italia (Mindo): 20 милиона евро,

— Transcatab: 20 милиона евро,

— Romana Tabacchi: 8,75 милиона евро.

58 Накрая Комисията напомня, че съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 за всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, санкцията не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година. Тя добавя, че когато разглежданите предприятия принадлежат към една група, е установено, че тези предприятия са под решаващото влияние на своите дружества майки и че вследствие на това, понеже последните са солидарно отговорни за наложените на дъщерните им дружества глоби, за да се определи посоченият по-горе таван от 10 %, трябва да се вземе предвид световният оборот на групата (съображения 400 и 401 от обжалваното решение).

59 На тази основа Комисията посочва, че наложената на Romana Tabacchi глоба не трябва да надвишава 2,05 милиона евро и че не е необходимо другите глоби да се намаляват на основание на посочената разпоредба (съображения 402 и 403 от обжалваното решение).

Прилагане на Известието относно сътрудничеството

60 В съображения 405—500 от обжалваното решение Комисията се произнася по прилагането в настоящия случай на Известието относно сътрудничеството.

61 Deltafina, Dimon Italia и Transcatab са поискали да се ползват от прилагането на това известие. По отношение на Deltafina Комисията напомня, че му е предоставила условно освобождаване от глоба. Освен това тя уточнява, че достига до предварителния извод, че Dimon Italia и Transcatab съответно са първото и второто предприятие, които са предоставили доказателства за предполагаемото нарушение, които добавят съществена стойност в сравнение с доказателствата, с които тя вече разполага по смисъла на точка 22 от Известието относно сътрудничеството (съображения 405—407 от обжалваното решение).

62 След като разглежда положението на Deltafina и стига до извода, че то не може да бъде освободено от глоба, поради това че не е изпълнило задължението си за сътрудничество, предвидено в Известието относно сътрудничеството (вж. съображения 408—484 от обжалваното решение и точки 4 и 10 по-горе), Комисията разглежда случаите на Dimon Italia и Transcatab.

63 Първо, Комисията стига до извода, че непредоставянето на окончателно освобождаване от глоба на Deltafina няма никакво значение с оглед на начина, по който Известието относно сътрудничеството трябва да се приложи по отношение на Dimon Italia и на Transcatab (съображения 485—491 от обжалваното решение).

64 Второ, тя определя намаляването на глобите, което може да се предостави по-специално на Transcatab по силата на посоченото известие.

65 В тази връзка Комисията най-напред установява, че Transcatab изпълнява наложените му условия, а именно че преустановява участието си в нарушението не по-късно от датата на представяне на доказателствата (съображения 492 и 493 от обжалваното решение).

66 По-нататък Комисията заявява, че за да определи размера на намаляването, тя отчита момента на предоставяне на доказателствата, доколко представляват съществена добавена стойност, както и обхвата и непрекъснатия характер на сътрудничеството от страна на предприятията след предоставяне на доказателствата (съображение 494 от обжалваното решение).

67 В този смисъл, на първо място, Комисията отбелязва, че Transcatab подава заявлението си за освобождаване от глоба, преди тя да е предприела активни действия за проверка, че неговото заявление обхваща целия период на нарушението и че предоставените доказателства потвърждават в редица насоки тези, с които Комисията вече е разполагала (съображение 495 от обжалваното решение).

68 На второ място, що се отнася конкретно до документите, предоставени от Transcatab, Комисията приема, че изложението на фактите, произтичащо от тях, е особено подробно и е особено полезно, за да се разбере нарушението, и по-специално някои от неговите елементи (като сключването на междубраншово споразумение през 1999 г. за излишъка от произведен през 1998 г. тютюн). Тя отбелязва обаче, че никой от фактите, за които Transcatab предоставя доказателства, не ѝ е бил неизвестен (съображение 497 от обжалваното решение).

69 Накрая, Комисията приема също, че Transcatab ѝ сътрудничи в хода на цялото производство и не оспорва фактите, на които се основава Комисията в своето изложение на възраженията (съображение 498 от обжалваното решение).

70 В този смисъл Комисията стига до извода, че Transcatab трябва да получи най-голямото намаляване на глобата, предвидено за съответния диапазон, а именно с 30 % (съображение 499 от обжалваното решение).

71 Съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 Комисията в крайна сметка определя (вж. член 2 от обжалваното решение) глобите на предприятията и сдруженията — адресати на обжалваното решение, както следва:

— Deltafina и Universal, солидарно: 30 милиона евро,

— Dimon Italia (Mindo) и Alliance One: 10 милиона евро, като Alliance One отговаря за цялата сума, а Mindo отговаря солидарно само за сумата от 3 990 000 EUR,

— Transcatab и Alliance One, солидарно: 14 милиона евро,

— Romana Tabacchi: 2,05 милиона евро,

— APTI: 1 000 EUR,

— Unitab: 1 000 EUR.

Производство и искания на страните

72 На 24 януари 2006 г. Alliance One подава жалба в секретариата на Общия съд, с която по-специално иска частична отмяна на обжалваното решение (дело T-25/06). На 3 февруари 2006 г. Transcatab подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

73 В жалбата Alliance One иска съединяването на посоченото с настоящото дело. В своята жалба Transcatab отправя същото искане.

74 Общият съд оставя без уважение искането за съединяване.

75 На 24 ноември 2009 г. Общият съд в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от процедурния му правилник, поставя писмен въпрос на Transcatab, на който същото отговаря в определения срок. На 4 февруари 2010 г. Комисията представя становището си по отговора на Transcatab.

76 По доклад на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия приканва страните да представят определен документ. Документът е представен в определения срок.

77 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 30 ноември 2010 г.

78 В съдебното заседания на основание член 64 от Процедурния правилник Общият съд приканва Transcatab да представи друг документ. Transcatab представя този документ на 22 декември 2010 г.

79 Transcatab моли Общия съд:

— да отмени частично обжалваното решение,

— да намали размера на наложената му глоба,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

80 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да определи размер от 15 милиона евро за глобата по силата на предоставените от член 229 ЕО правомощия,

— да осъди Transcatab да заплати съдебните разноски.

От правна страна

81 В подкрепа на жалбата си Transcatab сочи пет правни основания, някои от които се поделят на няколко части. В рамките на първото правно основание Transcatab по същество изтъква, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото, заявявайки, че Alliance One отговаря за неговите действия, че Комисията не е мотивирала в достатъчна степен позицията си в това отношение и също така е нарушила правото му на защита. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от липса на мотиви и от нелогично мотивиране, от нарушение на правото на защита, както и от нарушение на принципите на пропорционалност, равно третиране и защита на оправданите правни очаквания при определяне на глобата. Третото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото и от липса на мотиви при определяне на размера на глобата с оглед определената продължителност на нарушението, от нарушение на принципа ne bis in idem във връзка с наложената на APTI глоба, както и от нарушение на принципа на равно третиране. В рамките на четвъртото правно основание Transcatab сочи, че Комисията неправилно приема в обжалваното решение, че нито едно от смекчаващите обстоятелства, посочени от нея, не е приложимо. Накрая, в рамките на петото правно основание то сочи, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото във връзка с приложението на Известието относно сътрудничеството.

82 Комисията счита, че с третото си правно основание Transcatab оттегля предходното си съдействие, изразяващо се в неоспорване на установените в изложението на възраженията факти. В този смисъл тя отправя насрещно искане до Общия съд да сведе намаляването на глобата на Transcatab от 30 % на 25 % и упражнявайки правото си на пълен съдебен контрол, да определи глоба в размер на 15 милиона евро.

1. *По първото правно основание относно възлагането на отговорността за нарушението на дружеството майка на Transcatab*

По първата част от първото правно основание, изведена от неправилно тълкуване на съдебната практика, от пренебрегване на представените доказателства и от нарушение на правото на защита

Доводи на страните

83 На първо място, Transcatab оспорва изводите в обжалваното решение, съгласно които самото обстоятелство, че SCC притежава изцяло неговия капитал в периода на нарушението, било достатъчно, за да се презюмира отговорността на SCC за неправомерните действия на неговото дъщерно дружество. Подобна презумпция не била в съответствие със съдебната практика. Според Transcatab Комисията трябва да докаже наличието на други улики, позволяващи да се приеме, че дружеството майка действително е упражнявало решаващо влияние върху своето дъщерно дружество. В случая Комисията се задоволила да презюмира отговорността на SCC и не представила други улики, които да могат да основат наличието на подобна отговорност. В този смисъл тя преобърнала доказателствената тежест, която не следвало да се носи от Transcatab или неговото дружество майка, а от самата Комисия.

84 На второ място, Transcatab сочи, че SCC е представило на Комисията достатъчни доказателства, за да докаже, че действията му са отделни от тези на Transcatab. Тези доказателства се отнасяли както до описанието на местните особености на италианския пазар, така и до характеристиките, с които се отличавала групата SCC, от които личала самостоятелността на нейните дъщерни дружества. Освен това те се отнасяли до автономния му управителен съвет и генерален директор.

85 В репликата Transcatab освен това сочи, че твърдението на Комисията, съгласно което било възможно да се обори презумпцията за решаващо влияние само когато по естеството си участието е изключително финансово, е в разрез със съдебната практика. Според него Комисията не е разгледала внимателно доказателствата, представени в хода на административното производство, и се ограничила да отхвърли всички доводи въз основа на недоказани допускания. Първо, твърдението, че било слабо вероятно дружество майка да може изцяло да делегира управлението на дъщерно дружество, не било основателно. Всъщност, както доказало Transcatab в административното производство, разклонената структура на групата не давала възможност за единно управление. Второ, Комисията приложила презумпцията за решаващо влияние дори за периода, през който SCC притежавало само 50 % от капитала на Transcatab, докато последното и SCC доказали, че управителният съвет и генералният директор на Transcatab, на които са били поверени всички правомощия за управлението на дружеството, били назначени, преди SCC да придобие изключителен контрол над него. Трето, обстоятелството, че някои документи са съставени на английски език, не било достатъчно, за да се докаже влияние от страна на дружеството майка върху управлението на търговската дейност на Transcatab. В заключение, Комисията неправилно отхвърлила представените доказателства, без да изложи достатъчни или логични мотиви и без да ги съпостави с други документи с поне равностойна доказателствена стойност. В този смисъл Комисията не изпълнила задължението си за безпристрастно разследване на преписката.

86 На трето място, Комисията нарушила правото на защита на Alliance One, доколкото в обжалваното решение използвала документи от преписката, които не са били упоменати в изложението на възраженията, като по този начин попречила на SCC да вземе отношение във връзка с тях и така накърнила оправданите правни очаквания на неговия правоприемник, Alliance One. Transcatab признава, че става дума за известни на страните документи. Тъй като обаче те не били упоменати в изложението на възраженията, страните основателно можели да приемат, че същите нямат значение за целите на делото и поради това не се налага да излагат позицията си във връзка с тях. В репликата по време на съдебното заседание Transcatab заявява, че се позовава на нарушение на своето собствено право на защита.

87 Комисията моли доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени. Що се отнася по-специално до оплакването, изведено от нарушение на правото на защита на Alliance One, Комисията изразява съмнение относно допустимостта му, доколкото Transcatab не сочи нарушение на собственото си право, а на правото на друга страна. Разширяването на обхвата на оплакването по отношение на собственото право на защита на Transcatab било просрочено и поради това недопустимо.

Съображения на Общия съд

— По нарушаването на правилата относно възлагането на отговорността за практиките на дъщерното дружество на неговото дружество майка

88 Във връзка с първото оплакване, повдигнато от Transcatab, следва да се припомни, че правото на конкуренцията се отнася до дейността на предприятията (Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 59) и че понятието за предприятие обозначава всяко образуване, което извършва икономическа дейност, независимо от неговия правен статут и начин на финансиране (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 112 и Решение на Съда от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 54).

89 От съдебната практика е видно, че понятието за предприятие, поставено в този контекст, трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица, макар и от юридическа гледна точка тази стопанска единица да е съставена от няколко физически или юридически лица (Решение на Съда от 14 декември 2006 г. по дело Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, C-217/05, Recueil, стр. I-11987, точка 40 и Решение на Съда по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 55; Решение на Общия съд от 15 септември 2005 г. по дело DaimlerChrysler/Комисия, T-325/01, Recueil, стр. II-3319, точка 85).

90 Когато подобна стопанска единица нарушава правилата за конкуренция, съгласно принципа на личната отговорност същата следва да отговаря за това нарушение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 145, Решение на Съда от 11 декември 2007 г. по дело ETI и др., C-280/06, Сборник, стр. I-10893, точка 39 и Решение на Съда по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 56).

91 Отговорността за нарушение на правото на конкуренцията несъмнено трябва да се носи от юридическо лице, на което могат да се налагат глоби. За целите на прилагането и изпълнението на решенията на Комисията в областта на правото на конкуренцията действително е необходимо да се определи като адресат образувание, което притежава юридическа правосубектност (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 април 1999 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, известно като „Решение по дело PVC II", T-305/94-T-307/94, T-313/94-T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 и T-335/94, Recueil, стр. II-931, точка 978).

92 От постоянната съдебна практика произтича, че поведението на дъщерно дружество може да се вмени на дружеството майка по-конкретно когато това дъщерно дружество, макар да има отделна правосубектност, не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а изпълнява главно указанията, дадени му от дружеството майка, с оглед в частност на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два правни субекта (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 58 и цитираната съдебна практика).

93 Действително в подобна ситуация, тъй като дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и по този начин формират едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО, Комисията може да адресира до дружеството майка решение за налагане на глоби, без да се изисква да е доказано личното участие на последното в нарушението (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 59).

94 От съдебната практика е видно и че в особения случай, когато дружество майка притежава 100 % от капитала на своето дъщерно дружество, извършило нарушение на правилата за конкуренция, от една страна, това дружество майка може да упражнява решаващо влияние върху поведението на това дъщерно дружество и от друга страна, съществува оборима презумпция, според която посоченото дружество майка действително упражнява такова влияние (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 60 и цитираната съдебна практика).

95 При тези условия е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дадено дъщерно дружество се притежава от неговото дружество майка, за да се презюмира, че последното упражнява решаващо влияние върху търговската политика на това дъщерно дружество. Впоследствие Комисията ще бъде в състояние да счита дружеството майка за солидарно отговорно за плащането на наложената на неговото дъщерно дружество глоба, освен ако това дружество майка, което трябва да обори тази презумпция, не представи достатъчно доказателства, които са от естество да установят, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара (вж. в този смисъл Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, C-286/98 P, Recueil, стр. I-9926, точка 29 и Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 61).

96 Макар да е вярно, че в точки 28 и 29 от Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, точка 95 по-горе, Съдът е посочил, освен притежаването на 100 % от капитала на дъщерното дружество, и други обстоятелства, каквито са липсата на оспорване на влиянието, което дружеството майка упражнява върху търговската политика на своето дъщерно дружество, и общото представителство на двете дружества по време на административното производство, не по-малко вярно е, че подобни обстоятелства са споменати от Съда само с цел да се изложат всички елементи, на които Общият съд е основал съждението си, а не с цел прилагането на презумпцията, спомената в точка 94 по-горе, да се постави в зависимост от представянето на допълнителни индиции, свързани с действителното упражняване на влияние от дружеството майка (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 62 и цитираната съдебна практика; Решение на Общия съд от 8 октомври 2008 г. по дело Schunk и Schunk Kohlenstoff-Technik/Комисия, T-69/04, Сборник, стр. II-2567, точка 57).

97 От обжалваното решение е видно, че за да вмени на едно дружество майка отговорността за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество, Комисията изхожда от предпоставката, че това е възможно, когато дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и следователно са едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО (съображение 325 от обжалваното решение).

98 Централното обстоятелство, на което се основава Комисията, за да установи, че на дружеството майка може да бъде вменено неправомерното поведение на неговото дъщерно дружество, е липсата на самостоятелност на последното, що се отнася до неговото поведение на пазара. Всъщност тази липса на самостоятелност е следствие на упражняваното от дружеството майка „решаващо влияние" върху поведението на дъщерното му дружество, като ефективното упражняване на такова влияние съгласно съдебната практика може да се презюмира, в случай че дружество майка притежава изцяло капитала на дъщерното си дружество (вж. съображения 329 и 330 от обжалваното решение).

99 Така в съображение 331 от обжалваното решение Комисията приема, че в конкретния случай Transcatab „не [е] самостоятелн[о]", тъй като се контролира изцяло от дружеството си майка, SCC.

100 Противно на поддържаното от Transcatab в неговата реплика, а именно че в случая Комисията била превърнала една презумпция „iuris tantum" в презумпция „iuris et de iure", това съждение не се отклонява от логиката на оборима презумпция. Така, както при други презумпции, допустими в правото на конкуренцията, ако един факт може законосъобразно да се презюмира от Комисията, той се счита за установен, доколкото засегнатото предприятие не обори презумпцията, като представи убедителни доказателства за противното (вж. Решение на Съда по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 90 по-горе, точки 121 и 126 и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, C-199/92 P, Recueil, стр. I-4287, точки 162 и 167). От друга страна, с оглед на оборимия си характер посочената презумпция, която във всеки случай може да бъде оборена, не води до автоматично вменяване на отговорност на дружеството майка, което притежава изцяло дружествения капитал на дъщерното си дружество, тъй като

такова вменяване би противоречало на принципа на личната отговорност, върху който почива правото на конкуренцията.

101 Следователно Комисията не е нарушила правилата, уреждащи възможността за вменяване на отговорност на дружество майка за поведението на дъщерното му дружество, като държи по същество SCC, правоприемник на който е Alliance One, отговорно за нарушението, извършено от Transcatab.

102 Следва да се приеме за установено, че подобен извод не може да бъде поставен под въпрос от доводите, изтъкнати от Transcatab в отговор на писмения въпрос на Общия съд относно последиците, които следва да се извлекат от Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе. Според дружеството, първо, в това решение Съдът тълкува неправилно предходната си съдебна практика, в частност Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, точка 95 по-горе, и във всички случаи съдебната практика не е еднозначна в това отношение. Второ, фактическият контекст по делото се различавал от фактическия контекст в настоящия случай, тъй като много дъщерни дружества участвали в картела и следователно било по-трудно да се докаже, че дружеството майка не е знаело за антиконкурентната дейност. Що се отнася до първия довод обаче, достатъчно е да се констатира, че от Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе (вж. в този смисъл и заключението на генералния адвокат Kokott към решението по това дело, Recueil, стр. I-8241, точки 60 и 61), е видно, че Съдът не само е взел предвид съдебната практика, върху която Transcatab основава голяма част от доводите си, и в частност Решение по дело Stora Kopparbergs Bergslags/Комисия, точка 95 по-горе, но също така е дал еднозначно тълкуване на предходната си съдебната практика (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точки 58—62). Относно втория довод е достатъчно да се констатира, че твърдяната разлика между двете дела е напълно ирелевантна, тъй като критерият за вменяване на отговорност по делото Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, изобщо не е свързан с това дали дружеството майка е запознато пряко или косвено с дейностите, извършвани от дъщерното или

дъщерните му дружества. Във всеки случай, както основателно отбелязва Комисията, в това решение такова обстоятелство въобще не е било вземано предвид.

— По пренебрегването на доказателствата, представени за оборване на презумпцията

103 Както беше изложено в точки 94 и 95 по-горе, когато дружество майка притежава изцяло капитала на дъщерно дружество, Комисията може да презюмира, че дружеството майка е упражнявало решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество, без да е длъжна да представи допълнителни доказателства, установяващи, че дружеството майка действително е упражнило такова влияние или е било дори бегло осведомено за нарушението или за участието на посоченото дъщерно дружество в него. Става въпрос за оборима презумпция, която може да отпадне чрез доказване на противното. Обратно на поддържаното от Transcatab, при това положение SCC — което през периода на нарушението притежава изцяло капитала на Transcatab (вж. съображение 336 от обжалваното решение) — следва да обори тази презумпция, като представи доказателства, годни да установят, че дъщерното му дружество определя самостоятелно насоката на дейността си на пазара и че следователно двете дружества не представляват едно-единствено стопанско образувание. В противен случай необоряването на презумпцията, изведена от притежаването на целия капитал, доказва упражняването на контрол (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точки 60—62 и цитираната съдебна практика; Решение на Общия съд от 30 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, T-175/05, непубликувано в Сборника, точка 93).

104 В настоящия случай Комисията отделя съображения 335—344 от обжалваното решение, за да разгледа доводите и доказателствата, представени от SCC в отговора му на изложението на възраженията, за да докаже липсата на решаващо

влияние, упражнявано върху търговската политика на Transcatab, и не ги счита за годни да оборят презумпцията.

105 Налага се констатацията, че в жалбата Transcatab само заявява, без да доказва твърденията си, че в хода на административното производство SCC доказва, че неговото устройство е децентрализирано, че разполага със самостоятелно местно ръководство, което е напълно независимо и на което са делегирани всички функции, като се имат предвид именно особеностите на италианския пазар на суров тютюн, както и че членовете на управителния му съвет, както и неговият генерален директор са самостоятелни и нямат никаква пряка или непряка връзка със SCC. Transcatab обаче по никакъв начин не идентифицира евентуалните грешки, които Комисията допуснала в обжалваното решение във връзка с преценката на тези доказателства. Едва в репликата в отговор на някои доводи на Комисията то привежда някои съображения, за да критикува непряко обжалваното решение.

106 При всички положения следва да се отбележи, най-напред, както Комисията правилно посочва в съображение 338 от обжалваното решение, че след като едно дъщерно дружество разполага със собствено местно управление и със собствени средства, това само по себе си не доказва, че то определя поведението си на пазара независимо от своето дружество майка. Всъщност поверяването на управлението на текущите дейности на местното управление на дъщерно дружество, което е изцяло притежавано от дружеството майка, е разпространена практика и следователно не може да докаже действителната самостоятелност на дъщерните дружества. Същото се отнася до довода, изведен от твърдените характеристики на италианския пазар на суров тютюн, след като посочените характеристики не биха попречили на дружество майка да упражнява напълно ефективен контрол над дъщерното си дружество.

107 Следва, по-нататък, да се констатира, че в съображения 341 и 342 от обжалваното решение Комисията уточнява, от една страна, че преди да придобие изцяло капитала на Transcatab, SCC вече е контролирало това дружество със своя италиански партньор и че фактът, че то не е променило нищо в управлението на същото, след като е поело контрол върху него, поради това не може да бъде считан за доказателство за това, че SCC не е упражнявало никакво влияние върху

дъщерното си дружество, след като го е придобило изцяло. От друга страна, Комисията изтъква, че делегирането на изпълнителните правомощия на генералния директор на Transcatab, за когото при липсата на доказателства за противното може разумно да се предположи, че е бил посочен от SCC, не е възпрепятствало останалите членове на управителния съвет да заемат изпълнителни постове и да осъществяват изпълнителни функции.

108 Поради това следва да се отбележи, че при липсата на обяснение от страна на SCC Комисията правилно е отдала значение на факта, че посоченото дружество, което, след като е станало единствен акционер, е разполагало с всички правомощия, за да извърши частично или пълно подновяване на управителния съвет, не е предприело никакви мерки в тази посока. От това следва, че запазването на членовете на управителния съвет, и в частност на генералния директор, може да бъде резултат само на решение на SCC като единствен акционер на Transcatab.

109 Освен това обстоятелството, че едно лице, а именно генералният директор, разполага със значителни, делегирани му от управителния съвет правомощия, би могло, обратно, да свидетелства за намерението на дружеството майка да опрости упражняването на контрол върху дъщерното дружество именно като ограничи ролята на управителния съвет до маргинални дейности и съсредоточи всички правомощия в ръцете на „доверен човек“. Всъщност не е правдоподобно, какъвто е случаят с Transcatab, едно многонационално дружество да делегира всички правомощия на дъщерно дружество, развиващо дейност на национален пазар — и дори да приеме, както изглежда внушава Alliance One, делегиране на правомощия, съществуващо преди придобиването на пълен контрол, — на едно физическо лице, което, действайки напълно самостоятелно и без да се твърди, че е посочено от единствения акционер, да избира на свой ред членовете на управителния съвет, лишавайки всяко друго лице от каквото и да е влияние върху управлението на дружеството, и което не се отчитало de facto на никого за своите действия.

110 По този начин и като се има предвид и фактът, че делегирането на правомощия на генералния директор на дъщерно дружество съвсем не е необичайно, такъв довод не може да обори презумпцията за контрол, упражняван върху Transcatab от страна на дружеството майка.

111 Що се отнася по-нататък до довода, с който се критикува твърдението за направения от Комисията извод въз основа на обстоятелството, че някои документи са съставени на английски, достатъчно е да се установи, за разлика от твърденията на Transcatab, че тези документи, упоменати в съображения 343—346 от обжалваното решение, не са имали за цел нито да докажат, че дружествата майки са били в състояние да повлияят или че конкретно са повлияли на действията на своите италиански дъщерни дружества, нито пък, още по-малко, да докажат, че дружествата майки са знаели за разглеждания картел. Напротив, Комисията само използва някои документи от административната преписка, за да установи каква е била достоверността на доказателствата и доводите, представени от SCC в отговора му на изложението на възраженията, за да обори презумпцията за решаващо влияние върху Transcatab.

112 Накрая, важно е да се отбележи, че за разлика от твърденията на Transcatab в репликата, от обжалваното решение по никакъв начин не става ясно, че презумпцията за решаващо влияние би могла да се обори само ако участието на дружеството майка е изключително финансово.

113 От това следва, че оплакването, изведено от пренебрегването на доказателствата, представени с цел да се обори презумпцията, трябва да се отхвърли.

— По нарушаването на правото на защита

114 Във връзка с третото оплакване, повдигнато от Transcatab, следва да се напомни, че зачитането на правото на защита при провеждането на административните производства в областта на политиката на конкуренция представлява общ принцип на правото на Съюза, чието съблюдаване се гарантира от юрисдикциите му (вж. Решение на Съда от 3 септември 2009 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, C-534/07 P, Сборник, стр. I-7415, точка 26 и цитираната съдебна практика).

115 Според постоянната съдебна практика зачитането на правото на защита изисква на заинтересованото предприятие да е била дадена възможност в хода на административното производство да изложи ефективно своето становище относно истинността и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, възприети от Комисията в подкрепа на твърдението ѝ за наличието на нарушение на Договора (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, 100/80-103/80, Recueil, стр. 1825, точка 10 и Решение на Съда от 6 април 1995 г. по дело BPB Industries и British Gypsum/Комисия, C-310/93 P, Recueil, стр. I-865, точка 21).

116 Член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2003 отразява този принцип, доколкото предвижда изпращането до страните на изложение на възраженията, което трябва да посочва по ясен начин всички съществени елементи, върху които се основава Комисията на този етап на производството (вж. в този смисъл Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 67), за да се даде възможност на заинтересованите лица действително да се запознаят с поведението, в което ги упреква Комисията, и да изложат надлежно своята защита, преди Комисията да приеме окончателно решение. Това изискване е спазено, ако в посоченото решение не се твърди, че заинтересованите лица са извършили нарушения, различни от посочените в изложението на възраженията, и ако са взети предвид само фактите, по които заинтересованите лица са имали възможност да дадат обяснения (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 19 март 2003 г. по дело CMA CGM и др./Комисия, T-213/00, Recueil, стр. II-913, точка 109 и цитираната съдебна практика).

117 Същевременно, това посочване може да бъде направено обобщено, а окончателното решение не трябва непременно да бъде копие на изложението на възраженията (вж. в този смисъл Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 115 по-горе, точка 14), тъй като последното е подготвителен документ, съдържащ фактически и правни преценки с напълно неокончателен характер (вж. в този смисъл Решение на Съда от 17 ноември 1987 г. по дело British American Tobacco и Reynolds Industries/Комисия, 142/84 и 156/84, Recueil, стр. 4487, точка 70). Допустими са допълнения към изложението на възраженията, направени в светлината на писмения отговор на страните, чиито доводи доказват, че те са могли действително да упражнят правото си на защита. Предвид административното производство Комисията също може да ревизира или добавя фактически или правни доводи в подкрепа на формулираните от нея възражения (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 28 февруари 2002 г. по дело Compagnie générale maritime и др./Комисия, T-86/95, Recueil, стр. II-1011, точка 448 и Решение на Общия съд от 22 октомври 2002 г. по дело Schneider Electric/Комисия, T-310/01, Recueil, стр. II-4071, точка 438).

118 Освен това Съдът е уточнил, че вземането предвид на довод, изтъкнат от предприятие в хода на административното производство, без то да е имало възможност да вземе отношение по него преди приемането на окончателното решение, не би могло само по себе си да представлява нарушение на неговото право на защита (Определение на Съда от 10 юли 2001 г. по дело Irish Sugar/Комисия, C-497/99 P, Recueil, стр. I-5333, точка 24).

119 Накрая, следва да се припомни и че според съдебната практика нарушение на правото на защита е налице, когато съществува възможност поради допусната от Комисията нередовност провежданото от нея административно производство да доведе до различен резултат. Предприятие жалбоподател установява извършването на такова нарушение, като докаже в достатъчна степен не че съдържанието на решението на Комисията би било различно, а че тя е могла да осигури по-добре неговата защита, ако нередовността липсваше, например поради факта че то е могло да използва документи, достъпът до които му е бил отказан в хода на административното производство (вж. в този смисъл Решение на Съда от 2 октомври 2003 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, Recueil, стр. I-10821, точка 31 и цитираната съдебна практика и Решение на Съда

от 1 юли 2010 г. по дело Knauf Gips/Комисия, C-407/08 P, Сборник, стр. I-6375, точка 28).

120 В случая следва обаче да се отбележи, че в изложението на възраженията, за да обоснове отговорността на SCC за нарушението на правото на картелите, извършено от Transcatab, чийто капитал притежават изцяло, Комисията е могла по принцип, в светлината на посочените в точки 94—96 по-горе принципи от съдебна практика, да се ограничи до установяване на разпределението на капитала между дъщерните дружества и дружествата майки (вж. точки 336—338 от изложението на възраженията). В приложение на тези принципи в окончателното си решение Комисията е била длъжна да вземе отношение по доводите на страните, изложени в отговор на посоченото известие (вж. съображение 335 и сл. от обжалваното решение), целящи да оборят въпросната презумпция.

121 Освен това във връзка с твърдението на Transcatab, съгласно което в обжалваното решение Комисията използвала неупоменати в изложението на възраженията документи, следва да се отбележи, че само при преценката на доводите и доказателствата, представени от страните в хода на административното производство, Комисията действително засяга в съображения 335—344 от обжалваното решение някои специфични аспекти и документи относно връзките между SCC и Transcatab, като се позовава на документи в административната преписка. Следователно отчитането на тези аспекти и документи не може да засегне ефективното упражняване на правото на защита на Transcatab, още повече че то е имало достъп до посочените документи, с които е разполагало вече във всички случаи по време на административното производство.

122 Впрочем от преписката е видно, че SCC и Transcatab са били в състояние да отговорят на възражението, изрично посочено в изложението на възраженията, което им е било изпратено, и да изложат защитата си пред служителя по изслушването. При това положение принципът на състезателност е бил спазен в хода на административното производство.

123 При всички случаи следва също да се припомни, че както е отбелязал Съдът, след като Комисията не е длъжна, що се отнася до възможността за вменяване на нарушението, да представи на стадия на изложението на възраженията елементи, различни от доказателството относно притежаването от дружеството майка на капитала на неговите дъщерни дружества, доводът, свързан с нарушаването на правото на защита, не може да бъде уважен (вж. в този смисъл Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 64).

124 В този смисъл оплакването, изведено от нарушаване на правото на защита, следва да се отхвърли по същество, без да се налага произнасяне по въпроса за допустимостта, повдигнат от Комисията.

125 В заключение с оглед на всичко изложено по-горе първата част на първото правно основание трябва да се отхвърли изцяло.

По втората част на първото правно основание, изведена от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003

Доводи на страните

126 Transcatab твърди, че след като Комисията приема, че Alliance One отговаря за разглежданите нарушения, тя му е наложила глоба, която надвишава максималния размер от 10 % от неговия оборот за стопанската година, предхождаща приемането на обжалваното решение, предвиден в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Действително глобата, която му е наложена, възлизала на 43 % от неговия оборот.

127 Във връзка с останалите въпроси Transcatab препраща към доводите, изложени от Alliance One в жалбата на последното (дело T-25/06), копие от която то прилага.

128 Комисията моли доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

129 На първо място, следва да се отбележи, че тази част е тясно свързана с първата част от настоящото правно основание, доколкото отхвърлянето на посочената част неизбежно би се отразило върху основателността на настоящата част. Следователно с оглед на съображенията, довели до отхвърлянето на първата част от настоящото правно основание, следва да се заключи, че Комисията не е допуснала грешка, като е взела консолидираните обороти на SCC като основа за изчисляването на тавана от 10 % от оборота, предвиден в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 (вж. в този смисъл Решение от 30 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 103 по-горе, точка 114).

130 Всъщност този таван трябва да се изчислява въз основа на сбора от оборотите на всички дружества, които съставляват стопанското образувание, действащо като предприятие по смисъла на член 81 ЕО, тъй като единствено сборът от оборотите на съставляващите го дружества може да представлява указание за размера и икономическата мощ на въпросното предприятие (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело HFB и др./Комисия, T-9/99, Recueil, стр. II-1487, точки 528 и 529 и Решение на Общия съд от 30 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 103 по-горе, точка 114).

131 Що се отнася, на второ място, до общото позоваване, направено от Transcatab на доводите, развити в жалбата, представена от неговото дружество майка, Alliance One, следва да се отбележи, че подобно позоваване, което посочва

съответния приложен документ само общо и не позволява на Общия съд да установи с точност доводите, които би могъл да приеме, че допълват правните основания, развити в писмените изявления, трябва да се счита за недопустимо.

132 Действително следва да се напомни, че съгласно член 21 от Статута на Съда и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник исковата молба или жалбата трябва да посочват предмета на спора и кратко изложение на посочените правни основания. Според постоянната съдебна практика, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба. Въпреки че съдържанието на исковата молба или жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложени към нея доказателства, общото препращане към други, дори приложени документи не заличава липсата на съществените обстоятелства от правните доводи, които следва да бъдат посочени в самата искова молба или жалба съгласно упоменатите по-горе разпоредби. Освен това Общият съд не е длъжен да изследва и установява сред приложенията правните основания и доводи, на които биха могли да се основават искът или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. Решение на Общия съд от 14 декември 2005 г. по дело Honeywell/Комисия, T-209/01, Recueil, стр. II-5527, точки 56 и 57 и Решение на Общия съд от 17 септември 2007 г. по дело Microsoft/Комисия, T-201/04, Сборник, стр. II-3601, точка 94 и цитираната съдебна практика).

133 Следователно втората част на първото правно основание също трябва да се отхвърли като отчасти неоснователна и отчасти недопустима.

134 От гореизложеното следва, че първото правно основание трябва да бъде отхвърлено изцяло.

2. *По второто правно основание, отнасящо се до определянето на началния размер на глобата*

По първата част на второто правно основание относно тежестта на нарушението

135 В рамките на първата част на второто правно основание Transcatab повдига редица оплаквания относно квалифицирането на нарушението като „много сериозно“ в рамките на обжалваното решение.

136 В самото начало следва да се припомнят общите принципи, които уреждат определянето на размера на глобите, и по-специално преценката на тежестта на нарушението.

137 Член 81, параграф 1, букви а) и б) ЕО изрично посочват като несъвместими с вътрешния пазар споразуменията и съгласуваните практики, които се състоят в пряко или косвено определяне на покупни или продажни цени или други условия на търговията или в ограничаване или контролиране на производството или пазарите. Нарушенията от този вид, в частност когато става дума за хоризонтални картели, са квалифицирани от съдебната практика като особено сериозни, когато имат пряко отражение върху съществени параметри на конкуренцията на съответния пазар (Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело Thyssen Stahl/Комисия, T-141/94, Recueil, стр. II-347, точка 675), или като явни нарушения на правилата на конкуренция (Решение на Общия съд от 6 април 1995 г. по дело Tréfilunion/Комисия, T-148/89, Recueil, стр. II-1063, точка 109 и Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recueil, стр. II-1129, точка 303).

138 Съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 при определяне размера на глобата за нарушения на член 81, параграф 1 ЕО се вземат предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението.

139 Според постоянната съдебна практика тежестта на нарушението на правото на конкуренцията трябва да бъде установена в зависимост от голям брой елементи, като например специфичните обстоятелства по делото, неговия контекст и възпиращото действие на глобите, и то без да има изработен обвързващ или изчерпателен списък от критерии, които задължително трябва да бъдат взети предвид (Решение на Съда по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 241, Решение на Съда по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, точка 114 по-горе, точка 54 и Решение на Съда от 24 септември 2009 г. по дело Erste Group Bank и др./Комисия, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P и C-137/07 P, Сборник, стр. I-8681точка 109 по-горе, точка 91).

140 За да гарантира прозрачността и безпристрастността на решенията си, определящи размера на глобите за нарушаване на правилата на конкуренцията, Комисията е приела Насоките (първа алинея от Насоките).

141 Насоките са инструмент, предназначен при спазване на нормите от по-висок ранг да уточни критериите, които Комисията възнамерява да прилага при упражняване правото си на преценка при определяне размера на глобите, което ѝ е предоставено от член 23, параграф 2 от Регламент №1/2003. Насоките не са правното основание на решението за налагане на глоба, което почива на Регламент №1/2003, но те определят общо и абстрактно методологията, която Комисията се е задължила да прилага за целите на определяне на размера на наложените от това решение глоби, и следователно гарантират правната сигурност на предприятията (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точки 209—213 и Решение на Общия съд от 14 декември 2006 г. по Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, T-259/02-T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точки 219 и 223).

142 В този смисъл, независимо че не могат да се разглеждат като правна норма, която администрацията във всеки случай е длъжна да спазва, Насоките съдържат правило за поведение, поясняващо практиката, която трябва да се следва, и от което в конкретен случай администрацията не може да се отклони, без да изложи причини (вж. в този смисъл Решение на Съда по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точки 209 и 210 и Решение на Съда от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 91).

143 С приемането на Насоките Комисията сама ограничава правото си на преценка, без това да е несъвместимо със запазването на широката ѝ свобода на преценка (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, T-44/00, Recueil, стр. II-2223, точки 246, 274 и 275). Всъщност това, че посредством Насоките Комисията е уточнила подхода си относно преценката на тежестта на нарушението, не пречи тя да прецени този критерий общо, в зависимост от всички релевантни обстоятелства, включително тези, които не са изрично упоменати в Насоките (Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 237).

144 Според метода, предвиден в Насоките, Комисията взима като отправна точка за изчисляване на размера на глобите, които трябва да бъдат наложени на съответните предприятия, размер, определен в зависимост от „присъщата“ тежест на нарушението. Оценяването на посочената тежест трябва да отчита неговия характер, неговото действително отражение върху пазара, когато то може да бъде определено, и размера на съответния географски пазар (точка 1 A, първа алинея от Насоките).

145 В тези рамки нарушенията са класифицирани в три категории, а именно „незначителни нарушения“, за които вероятният размер на глобите е между 1 000 и 1 милион евро, „сериозни нарушения“, за които вероятният размер на глобите е между 1 милион и 20 милиона евро, и „много сериозни нарушения“, за които

вероятният размер на глобите е над 20 милиона евро (точка 1 А, втора алинея, от първо до трето тире от Насоките). Що се отнася до много сериозните нарушения, Комисията уточнява, че това са по принцип хоризонтални ограничения като „ценови картели“ и квоти за разделяне на пазари или други практики, които излагат на опасност правилното функциониране на вътрешния пазар, като разпределяне на националните пазари и ясна злоупотреба с господстващо положение от страна на предприятия, притежаващи фактически монопол (точка 1 А, втора алинея, трето тире от Насоките).

146 Освен това следва да се отбележи, че трите аспекта на оценката на тежестта на нарушението, посочени в точка 144 по-горе, нямат еднаква тежест в рамките на общото разглеждане. Характерът на нарушението е от първостепенно значение, по-конкретно за определянето на нарушенията като „много сериозни“ (Решение по дело Erste Group Bank и др./Комисия, точка 139 по-горе, точка 101 и Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. по дела Gütermann и Zwicky/Комисия, T-456/05 и T-457/05, Сборник, стр. II-1443, точка 137).

147 За сметка на това нито действителното отражение върху пазара, нито размерът на географския пазар представляват необходими елементи, за да бъде квалифицирано нарушението като много сериозно в случаите на хоризонтални картели, целящи в частност, както в случая, определяне на цени. Всъщност макар тези два критерия да са елементи, които трябва да бъдат взети предвид при оценка на тежестта на нарушението, за целите на общата преценка на тежестта на нарушението освен тях има и други критерии (вж. в този смисъл Решение от 3 септември 2009 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, точка 114 по-горе, точки 74 и 81, Решение на Общия съд по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точки 240 и 311 и Решение на Общия съд от 8 октомври 2008 г. по дело Carbone-Lorraine/Комисия, T-73/04, Сборник, стр. II-2661, точка 91).

148 В този смисъл съгласно също вече установената съдебна практика, от Насоките следва, че хоризонталните картели, целящи в частност, както в случая, определяне на цени, могат да бъдат квалифицирани като „много сериозни“ въз основа само на характера им, без Комисията да бъде задължена да доказва действително отражение на нарушението върху пазара (Решение по дело Prym

и Prym Consumer/Комисия, точка 114 по-горе, точка 75; вж. също в този смисъл Решение на Общия съд от 27 юли 2005 г. по дело Brasserie nationale и др./Комисия, T-49/02-T-51/02, Recueil, стр. II-3033, точка 178 и Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 150) и без ограниченият размер на засегнатия географски пазар да попречи на такава квалификация (вж. в този смисъл Решение по дело Erste Group Bank и др./Комисия, точка 139 по-горе, точка 103 и Решение по дело Carbone-Lorraine/Комисия, точка 147 по-горе, точка 91).

149 Този извод се потвърждава от факта, че макар описанието на сериозните нарушения изрично да споменава отражението върху пазара и наличието на резултати в обширни зони от общия пазар, описанието на много сериозните нарушения не споменава никакво изискване за действително отражение върху пазара, нито за настъпване на резултати в определена географска зона (Решение по дело Gütermann и Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 137; вж. също в този смисъл Решение по дело Brasserie nationale и др./Комисия, точка 148 по-горе, точка 178).

150 Освен това е налице взаимозависимост между трите аспекта на оценката за тежестта на нарушението, в смисъл че висока степен на тежест с оглед на някой от аспектите може да компенсира по-малката тежест на нарушението в други аспекти (Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 241).

151 В конкретния случай от обжалваното решение е видно, че Комисията е определила размера на глобата, наложена на различните адресати, въз основа на общия метод, който тя си е наложила в Насоките, макар да не ги споменава изрично в посоченото решение.

Доводи на страните

152 На първо място, Transcatab сочи, че от текста на Насоките, възпроизведен в съображение 365 от обжалваното решение, е видно, че за да оцени тежестта на нарушението, Комисията е задължена да отчете три критерия, а именно характера на нарушението, неговото действително отражение върху пазара, когато то може да бъде определено, и размера на съответния географски пазар. В този смисъл Комисията не можела да окачествти картела като „много сериозен“ единствено в зависимост от характера на нарушението, без да вземе предвид останалите два критерия.

153 Същевременно, въпреки разпоредбите на Насоките Комисията приела, че разглежданото нарушение е „много сериозно“. Тази квалификация била опорочена поради грешка, тъй като не отчитала липсата на действително отражение на нарушението върху пазара и ограничения географски обхват на съответния пазар. Отчитайки правилно посочените три критерия, Комисията трябвало да квалифицира картела само като „сериозно“ нарушение. В редица прецеденти Комисията квалифицирала като сериозно нарушение ценови картели като разглеждания. Освен това в настоящия случай Комисията не се основала изключително на характера на нарушението, за да го определи като много сериозно, както тя твърди, а оценила тежестта му, като отчела трите посочени критерия, видно от съображения 365 и 368 от обжалваното решение. Обстоятелството, че Комисията определила санкция под минималния праг от 20 милиона евро, предвиден в Насоките, не позволявало да се приеме, че Transcatab няма интерес да посочи това правно основание, доколкото същият само указвал минималния размер на глобите, които могат да се налагат.

154 На второ място, Transcatab повдига редица оплаквания, свързани конкретно с липсата на последици от картела на пазара. Всъщност според Transcatab санкционираните с обжалваното решение споразумения не дали никакво отражение

върху пазара или поне не произвели съответните последици. В този смисъл от редица съпоставки на цените, извършени от Комисията в изложението на възраженията, се виждало, че посочените от страните в техните споразумения цени така и не се „отразили“ на пазара. Transcatab привежда редица конкретни примери и редица данни, които потвърждавали твърденията му, и посочва, че ако споразумението бе породило последици, цените биха намалели и биха се стабилизирали, а това не се случило. Впрочем в съображение 97 и сл. от обжалваното решение се отбелязвало, че между 1990 г. и 2000 г. цените на суровия тютюн в Италия се е увеличил както в никоя друга държава членка и тези увеличения продължили до 2002 г., когато преработвателите прекратили споразуменията си. Освен това по делото, по което е постановено Решение C (2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 г. относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания) (наричано по-нататък „делото Суров тютюн — Испания“) Комисията приела въпреки наличието на споразумение между производителите, че увеличаването на цените на тютюна доказва липсата на прилагане на споразуменията. Освен това в предходната си практика при вземане на решения Комисията отчела липсата на действително отражение върху пазара на действията, считани за особено сериозни при квалифицирането им като „сериозни“, а не като „много сериозни“ нарушения. Комисията неправилно и без да излага мотиви, заявила в съображение 368 от обжалваното решение и че картелът можел да породи последици на пазара надолу по веригата на преработване и продажба на преработен тютюн. Нагоре по веригата картелът най-много можел да доведе до намаляване на разходите на производителите на цигари.

155 Освен това мотивите на обжалваното решение относно отражението на нарушението върху пазара били нелогични, доколкото Комисията поддържала, че картелът можел да намали общото производство на тютюн в ущърб на потребителите (съображение 282 от обжалваното решение), докато по същество проблемът на пазарите на европейски и италиански тютюн бил излишните произведени количества тютюн с лошо качество. Освен това Комисията изобщо не споменала в изложението на възраженията, че картелът довел до намаляване на производството. Като използвала този довод за първи път в обжалваното решение, тя нарушила правото на защита на Transcatab, което нямало възможност да представи позицията си във връзка с него. Комисията споменала за първи път

в обжалваното решение и потенциалните последици върху пазара нагоре по веригата, нарушавайки отново по този начин правото му на защита.

156 На трето място, Transcatab сочи, че географският пазар, засегнат от санкционираните в обжалваното решение нарушения, е особено малък по размер и се ограничава до 4 региона в Италия, видно от съображение 84 на обжалваното решение. Следователно ставало дума за пазар, много по-ограничен в географско отношение от националния. Комисията изобщо не взела предвид това обстоятелство при определяне на тежестта на нарушението. Обжалваното решение следователно било опорочено поради явна липса на мотиви в това отношение. Освен това съгласно практиката на Комисията при вземане на решения нарушението е трябвало да се счита за сериозно, а не за много сериозно. В допълнение, при определяне на глобата в решението по дело Суров тютюн — Испания Комисията отчела относително ограничените размери на продуктовия пазар, който обхващал само някои региони в Испания.

157 Комисията иска доводите на Transcatab да се отхвърлят.

Съображения на Общия съд

158 В самото начало следва да се отбележи, че Transcatab оспорва изрично „основния размер“ на глобата, който съгласно точка 1 Б, четвърта алинея от Насоките отговаря на сумата от размерите, установени въз основа на тежестта и продължителността на нарушението. От неговите доводи обаче следва, че се оспорва размерът на глобата, определен въз основа на тежестта на нарушението, поради което размерът, за който става въпрос в рамките на това правно основание, е началният размер на глобата, посочен в съображение 376 от обжалваното решение (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 30 септември 2009 г. по дело Hoechst/Комисия, T-161/05, Recueil, стр. II-3555, точка 107).

— По квалификацията като много сериозно нарушение

159 Във връзка с оплакването на Transcatab, изведено от това, че Комисията допуснала грешки при квалифициране на нарушението като „много сериозно“, следва най-напред да се отбележи, както бе припомнено в точки 146—148 по-горе, че съгласно постоянната съдебна практика между трите критерия, посочени в Насоките за оценката на тежестта на нарушението, характерът на нарушението е от първостепенно значение за определянето на нарушенията като много сериозни. Така, споразумения или съгласувани практики, насочени към определянето на цени или разпределянето на пазари, могат да доведат до квалификацията „много сериозни“ само въз основа на характера им, без за окачествяването на подобно поведение да е необходимо действително отражение върху конкретен пазар или географска повърхност.

160 В настоящия случай, първо, що се отнася до вида на нарушението, следва де се установи, че то е имало за предмет именно определянето на общи цени, заплащани от преработвателите за суров тютюн, както и разпределянето на доставчиците и количествата суров тютюн. Такива практики представляват хоризонтални ограничения от типа „ценови картел“ по смисъла на Насоките и следователно по характер представляват „много сериозни“ нарушения. Този вид картели се квалифицират в съдебната практика като явни нарушения на правилата за конкуренция или като особено сериозни нарушения, тъй като имат пряко отражение върху съществени параметри на конкуренцията на съответния пазар (вж. точка 137 по-горе).

161 От това следва, че в настоящия случай Комисията може да квалифицира картела като много сериозно нарушение въз основа на характера на нарушението, при това независимо от неговото действително отражение върху пазара и от географския му размер (вж. съдебната практика, посочена в точки 146—149 по-горе, и по-специално Решение по дело Erste Group Bank и др./Комисия, точка 139 по-горе, точка 103).

162 Освен това, що се отнася конкретно до позоваването от страна на Transcatab на различни предходни решения на Комисията, следва да се напомни, че практиката на Комисията при вземане на решения сама по себе си не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията, като се има предвид, че тя се съдържа единствено в Регламент № 1/2003, прилаган в светлината на Насоките, и че при определянето на размера на глобите Комисията разполага с широко право на преценка и не е обвързана от извършените по-рано от нея преценки (вж. в този смисъл Решение на Съда от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, C-510/06 P, Сборник, стр. I-1843, точка 82 и Решение на Съда по дело Erste Group Bank и др./Комисия, точка 139 по-горе, точка 123). От това следва, че твърденията на Transcatab относно предходната практика на Комисията при вземане на решения не биха могли да бъдат приети.

163 Освен това нито един от посочените от Transcatab доводи не би могъл да постави под въпрос квалифицирането на картела като особено сериозен. В този смисъл те следва да се разгледат единствено по съображения за изчерпателност.

— По действителното отражение на нарушението върху пазара

164 Що се отнася по-конкретно до доводите, изведени от грешки при определяне на тежестта на нарушението поради твърдяната липса на действително отражение на нарушението върху пазара, следва да се отбележи, че противно на твърденията на Transcatab от прочита на обжалваното решение е видно, че макар в съображение 365 от същото Комисията, възпроизвеждайки текста на Насоките, да изхожда от предпоставката, че за да оцени тежестта на нарушението, трябва да вземе предвид трите критерия, посочени в първа алинея на точка 1 A от споменатите насоки (вж. точка 144 по-горе), тя впоследствие не е основала оценката си за тежестта на нарушението върху действителното му отражение върху пазара.

165 Всъщност частта от обжалваното решение относно преценката на тежестта на нарушението (съображения 365—369) изобщо не съдържа анализ на действителното отражение на нарушението върху пазара. По-специално, обратно на твърденията на Transcatab, такъв анализ не се открива в съображение 368 от обжалваното решение. Това съображение, което е стриктно свързано с предходното, посветено на характера на нарушението, най-общо се отнася до възможността изкупвателните картели да засягат конкуренцията, както в типичните случаи на „продажбените картели". В него Комисията твърди, че този вид картели може да промени конкурентното поведение на съответните предприятия, независимо дали става дума за производители или за такива, които извършват дейност надолу по веригата, доколкото този вид картели оказват въздействие върху основен параметър от конкурентното поведение на предприятията, включени в преработвателна верига, а именно цената, на която се изкупува стоката, предмет на преработване. В посоченото съображение Комисията заявява също, че тази възможност за промяна на конкуренцията е още по-значима в случай на продукт като разглеждания.

166 Освен това частта от обжалваното решение, посветена на анализа на ограничаването на конкуренцията (съобреажжения 277 и следв.), към която препраща съображение 368, също не съдържа анализ на действителното отражение на нарушението върху пазара. Всъщност, противно на твърденията на Transcatab няма никакво основание от тази част на обжалваното решение, която анализира обхвата на ограничаване на конкуренцията по силата на споразуменията между преработвателите, да може да се направи извод, че Комисията би се позовала на действителното отражение на картелите върху пазара при преценка на тежестта на нарушението за целите на определяне на глобата.

167 Впрочем съвсем общото позоваване на възможните последици върху пазарите надолу по веригата се вписва в рамките на съображенията относно възможността изкупвателният картел да повлияе на действията на преработвателите, което общо позоваване е оспорено от Transcatab (вж. точка 154 по-горе). Доколкото обаче картелът определя по-специално количествата изкупуван от всеки преработвател тютюн, Transcatab не би могло да сочи, че твърдението, съгласно което картелът е могъл да засегне дейностите надолу по веригата за преработване на тютюн и продажба на преработен тютюн, е неправилно. Всъщност, доколкото картелът е вземал решения относно изкупуваните количества суров продукт, той по необходимост е имал възможност да засегне действията

на преработвателите надолу по веригата във връзка с преработения продукт. Впрочем Transcatab не привежда никакъв довод и не представя нито едно доказателство, които да могат да поставят това твърдение под въпрос. Освен това следва да се отбележи, че в обжалваното решение изобщо не се споменават евентуалните последици относно цената на цигарите за крайните потребители, поради което приведените в това отношение от Transcatab доводи трябва да се отхвърлят.

168 Що се отнася специално до представените от Transcatab или посочени в обжалваното решение данни, които доказвали, че нарушението не е имало отражение върху пазара (вж. точка 154 по-горе), следва да се отбележи, както е видно от съдебната практика, че за да се прецени тежестта на нарушението, решаващо е да се установи, че членовете на картела са направили всичко, което зависи от тях, за да осъществят конкретно намеренията си. Тъй като реално постигнатите впоследствие пазарни цени са могли да бъдат повлияни и от други фактори извън контрола на членовете на картела, последните не биха могли да си припишат заслугите за външните факти, противопоставили се на техните усилия, като ги превърнат в обстоятелства, обосноваващи намаляване на глобата (вж. Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 287, Решение по дело Carbone-Lorraine/Комисия, точка 147 по-горе, точка 86 и Решение по дело Gütermann и Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 130 и цитираната съдебна практика).

169 Освен това съгласно съдебната практика, когато прилагането на картела е установено, не може да се изисква от Комисията да доказва систематично, че споразуменията действително са позволили на засегнатите предприятия да достигнат равнище на цената при сделка, по-високо или, както в случая на изкупуващите картели, по-ниско от това, което би преобладавало при липсата на картел. Би било непропорционално да се изисква такова доказване, което би погълнало значителни ресурси, имайки предвид, че то би наложило прибягване до хипотетични изчисления, основани на икономически модели, чиято точност трудно може да се провери от съда и чийто безпогрешен характер изобщо не е доказан (вж. в този смисъл Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 286, Решение по дело Carbone-Lorraine/

Комисия, точка 147 по-горе, точка 85 и Решение по дело Gütermann и Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 129 и цитираната съдебна практика).

170 В случая от анализа на частта от обжалваното решение, която разглежда фактическите елементи от състава на нарушението, е видно, че преработвателите умишлено са приложили антиконкурентното поведение, за което са били санкционирани (вж. например съображения 111, 124, 125, 141 и 158 от обжалваното решение). Впрочем това разсъждение се потвърждава от обстоятелството, че картелът е бил таен, както е видно от съображения 363 и 473 от обжалваното решение. Освен това от обжалваното решение е видно също, че преработвателите многократно са се споразумявали относно мерки, предназначени да осигурят ефективното приложение на картела, като взаимното изпращане на фактури на техните съответни доставчици (съображения 122 и 129 от обжалваното решение), задължение за консултации в случай на покупки извън споразуменията (съображение 139 от обжалваното решение), задължения за контрол на служителите, за да не поемат те инициативи без необходимата координация (съображение 140 от обжалваното решение), създаването на структура, целяща да осигури осъществяването на антиконкурентните цели (съображение 187 от обжалваното решение). В това отношение следва да се отбележи още, че от съображение 383 от обжалваното решение е видно, че Комисията е установила, че картелът е бил действащ.

171 При тези условия трябва да се отхвърлят твърденията за грешки на Комисията, основани на липсата на прилагане на пазара на посочените от страните в техните споразумения цени и на обстоятелството, че Комисията разполага с данни, които показвали увеличение на цените на суровия тютюн, по-високо от това на останалите селскостопански продукти.

— По географския размер на пазара

172 Във връзка с довода, изведен от ограничения географски размер на засегнатия от нарушението пазар, от съдебната практика, цитирана в точки 147—149 по-горе, е видно, че обхватът на географския пазар не е самостоятелен критерий, в смисъл че единствено нарушенията, които засягат по-голямата част от държавите членки, могат да получат квалификацията „много сериозно“ нарушение. Нито Договорът, нито Регламент № 1/2003, Насоките или съдебната практика позволяват да се приеме, че единствено ограниченията на конкуренцията с голям географски обхват могат да бъдат квалифицирани по този начин. Впрочем както беше напомнено в точка 148 по-горе, споразумения, насочени по-конкретно, както в настоящия случай, към определянето на изкупните цени и разпределянето на закупените количества, могат да се квалифицират като „много сериозно“ нарушение само въз основа на характера им, без за окачествяването им да е необходим особен географски обхват. От това следва, че дори ако се допусне, че размерът на съответния географски пазар е ограничен, той не препятства квалификацията на установеното в случая нарушение като „много сериозно“. При това положение Комисията не е допуснала никаква грешка, като е квалифицирала нарушението като „много сериозно“ предвид географския размер на съответния пазар.

173 По съображения за изчерпателност следва да се отбележи, че макар в случая производството на суров тютюн безспорно да е съсредоточено в някои райони на Италия, все пак се налага констатацията, че картелът се отнася до пазара за изкупуване на суров тютюн, а не до този на производството, поради което приложното поле на картела не е било ограничено до тези райони, а обхваща цялата територия на държавата. Според постоянната съдебна практика обаче цялата територия на една държава членка представлява съществена част от общия пазар (вж. в този смисъл Решение на Съда от 9 ноември 1983 г. по дело Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin/Комисия, 322/81, Recueil, стр. 3461, точка 28 и Решение по дело Groupe Danone/Комисия, точка 148 по-горе, точка 150). В този смисъл Transcatab не би могло да твърди, че географският размер на засегнатия от нарушението пазар е бил ограничен.

— По неизпълнението на задължението за мотивиране

174 Що се отнася до оплакванията, изведени от неизпълнение на задължението за мотивиране, е важно да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика мотивите на индивидуалното решение трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

175 При определяне на глобите поради нарушаването на правото на конкуренцията задължението за мотивиране е изпълнено, когато Комисията посочи в решението си обстоятелствата, които са ѝ дали възможност да определи тежестта и продължителността на нарушението (вж. Решение на Съда от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 463 и цитираната съдебна практика).

176 В случая във връзка с преценката на тежестта на нарушението Комисията посочва в съображения 365—369 от обжалваното решение съображенията, въз основа на които стига до извода, че нарушението трябва да се квалифицира като много сериозно. Както бе посочено в точка 159 и сл. по-горе, Комисията основава този извод върху много сериозния характер на разглежданото нарушение.

177 Следва обаче да се отбележи, че тъй като действителното отражение върху пазара и географският размер на съответния пазар не представляват необходим елемент, за да бъде квалифицирано нарушението като много сериозно в случаите на хоризонтални картели, целящи в частност, както в случая, определяне на цени, Комисията не е длъжна да мотивира защо не ги е взела предвид. В това отношение следва да се напомни, че в рамките на анализа относно нарушенията на член 81 ЕО член 253 ЕО не може да бъде тълкуван в смисъл, че задължава Комисията да обяснява в решенията си причините, поради които при изчисляването на размера на глобата не възприема подходи, алтернативни на действително възприетия в обжалваното решение (вж. Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело IMI и др./Комисия, T-18/05, Сборник, стр. II-1769, точка 153 и цитираната съдебна практика).

178 При тези обстоятелства Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране относно действителното отражение на нарушението върху пазара или ограничения размер на географския пазар.

179 Накрая, що се отнася конкретно до оплакването, повдигнато от Transcatab и изведено от нелогичните мотиви на обжалваното решение във връзка с излишъка произведен тютюн (вж. точка 155 по-горе), следва да се отбележи, че наличието на свръхпроизводство не представлява непременно доказателство за безрезултатното прилагане на картела, предназначен да го ограничи. Всъщност не е възможно да се изключи, че при липсата на картела производството на тютюн би било дори още по-високо. Обратно на твърденията на Transcatab, следователно няма непременно противоречие между наличието на свръхпроизводство и твърдението, съдържащо се в обжалваното решение, съгласно което картелът е могъл да ограничи общото производство на тютюн. Transcatab следователно не би могло да твърди въз основа на този довод, че мотивите на обжалваното решение по въпроса са нелогични. Ето защо този довод трябва да се отхвърли.

— По нарушенията на правото на защита

180 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика, когато в изложението на възраженията Комисията посочва изрично, че ще прецени дали следва да се налагат глоби на съответните предприятия, и излага основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба, като например тежестта и продължителността на предполагаемото нарушение и факта дали то е извършено умишлено или по непредпазливост, тя изпълнява задължението си да зачете правото на изслушване на съответните предприятия. Така тя им предоставя данните, необходими за защита не само срещу установяването на нарушението, но и срещу налагането на глоба (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 115 по-горе, точка 21; Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точка 199 и Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело Wieland-Werke и др./Комисия, T-11/05, непубликувано в Сборника, точка 129).

181 За сметка на това Комисията, щом като е посочила фактическите и правните обстоятелства, върху които ще основе своето изчисление на размера на глобите, не е задължена да уточнява начина, по който ще си служи с всяко от тези обстоятелства, за определянето на нивото на глобата (Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 369). Освен това предвид административното производство в решението си Комисията също може да ревизира или добавя фактически или правни доводи в подкрепа на формулираните от нея твърдения за нарушения (вж. Решението по дело Schneider Electric/Комисия, точка 117 по-горе, точка 438 и цитираната съдебна практика).

182 От това следва, че във връзка с определянето на размера на глобите правото на защита на съответните предприятия се гарантира пред Комисията от възможността им да представят своите становища относно продължителността, тежестта и антиконкурентния характер на деянията, в които са обвинени (Решение на Общия съд от 6 октомври 1994 г. по дело Tetra Pak/Комисия, T-83/91, Recueil, стр. II-755, точка 235 и Решение на Общия съд по дело Wieland-Werke и др./Комисия, точка 180 по-горе, точка 131).

183 В настоящия случай се налага констатацията, че в точка II A от изложението на възраженията в съответствие със съдебната практика Комисията излага основните фактически и правни обстоятелства, които могат да доведат до налагането на глоба на Transcatab. По-специално в нея Комисията посочва фактическите и правните обстоятелства, на които се основава в обжалваното решение при изчисляване на началния размер на глобата, наложена на жалбоподателя. Transcatab е имало възможност да представи становището си във връзка с тях, поради което следва да се направи извод, че правото му да бъде изслушано е надлежно зачетено в тази връзка. Впрочем, както бе отбелязано в рамките на настоящата част, в обжалваното решение Комисията не основава квалификацията на нарушението като много сериозно върху конкретните последици от картела на пазара както що се отнася до намаляването на производството, така и що се отнася до дейностите, упражнявани надолу по веригата, като за сметка на това тя основава посочената квалификация върху много сериозния характер на разглежданите нарушения.

184 От изложеното по-горе е видно, че първата част на второто правно основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част на второто правно основание, изведена от нарушение на принципите на пропорционалност, равно третиране и защита на оправданите правни очаквания при определяне на основния размер на глобата

Доводи на страните

185 На първо място, Transcatab сочи, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като е наложила глоба от 14 милиона евро. Тази глоба била непропорционална както спрямо общата стойност на закупените годишни количества на референтния пазар, която не достигала 13 милиона евро, така и спрямо

общата стойност на изкупените количества тютюн, които съставляват предмет на споразуменията, която не надвишава 50 милиона евро годишно. При определяне на глобата Комисията трябвало да отчете особено ограничения размер на пазара. Освен това новите насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“), разпореждали определянето на основния размер на глобата в зависимост от стойността на продажбите на предприятието на пазара, предмет на картела.

186 На второ място, Transcatab изтъква, че Комисията е нарушила принципите на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания при определяне на основния размер на глобата. Тя третирала по различен начин без всякакво оправдание разглеждания по настоящото дело картел и картела, предмет на решението по дело Суров тютюн — Испания, въпреки че двете дела имали значителни сходства както по отношение на предмета на картела, така и на ограничения му географски обхват.

187 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

— По нарушението на принципа на пропорционалност

188 Следва да се напомни, че принципът на пропорционалност изисква актовете на институциите да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, преследвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези

цели (Решение на Съда от 5 май 1998 г. по дело Обединено кралство/Комисия, C-180/96, Recueil, стр. I-2265, точка 96 и Решение на Общия съд от 12 септември 2007 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, T-30/05, непубликувано в Сборника, точка 223).

189 В рамките на образуваните от Комисията производства за санкциониране на нарушенията на правилата на конкуренцията прилагането на този принцип предполага, че глобите не трябва да са несъразмерни спрямо преследваните цели, т.е. спрямо спазването на правилата на конкуренцията, и че размерът на наложената на предприятие глоба за нарушение в областта на конкуренцията трябва да бъде съразмерен на нарушението, преценено в неговата цялост, като се държи сметка по-специално за тежестта на последното (вж. в този смисъл Решение от 12 септември 2007 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, точка 188 по-горе, точки 223 и 224 и цитираната съдебна практика). Принципът на пропорционалност предполага в частност Комисията да определи глобата пропорционално на взетите предвид при преценката на тежестта на нарушението фактори и в това отношение да приложи тези фактори последователно и обективно обосновано (Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Jungbunzlauer/Комисия, T-43/02, Recueil, стр. II-3435, точки 226—228 и Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. по дело Amann & Söhne и Cousin Filterie/Комисия, T-446/05, Сборник, стр. II-1255, точка 171).

190 На първо място, относно оплакването, изведено от непропорционалния характер на глобата по отношение на общата стойност на покупките на засегнатия пазар, следва да се отбележи, че нито Регламент № 1/2003, нито Насоките предвиждат, че размерът на глобите трябва да се определя в пряка зависимост от размера на засегнатия пазар, който не е задължителен, а само един от релевантните критерии при преценката на тежестта на нарушението (Решение на Съда от 25 януари 2007 г. по дело Dalmine/Комисия, C-407/04 P, Сборник, стр. I-829, точка 132 и Решение на Съда от 3 септември 2009 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, точка 114 по-горе, точка 55). Следователно тези разпоредби сами по себе си не налагат на Комисията да държи сметка за ограничения размер на пазара на стоките (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Recueil, стр. II-3137, точка 148).

191 Все пак, както беше отбелязано в точка 139 по-горе, съгласно съдебната практика, когато преценява тежестта на нарушение, Комисията е задължена да отчита многобройни фактори, чийто характер и значимост са различни според вида и конкретните обстоятелства на съответното нарушение. Сред факторите, сочещи тежестта на едно нарушение, не може да се изключи, в зависимост от случая, например размерът на пазара на разглеждания продукт (Решение по дело Musique Diffusion française и др./Комисия, точка 115, точка 120 и Решение по дело Gütermann и Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 267).

192 Следователно, макар размерът на пазара да може да представлява фактор, който да бъде отчетен при установяване на тежестта на нарушението, неговата значимост варира в зависимост от вида и от конкретните обстоятелства на съответното нарушение.

193 В настоящия случай, първо, що се отнася до вида на нарушението, следва де се установи, че разглежданият картел е имал за предмет именно определянето на общи цени, заплащани от преработвателите за суров тютюн, както и разпределянето на доставчиците и количествата суров тютюн. Такива практики представляват хоризонтални ограничения от типа „ценови картел“ по смисъла на Насоките и следователно по характер са „много сериозни“ нарушения. За този вид картели, които се квалифицират в съдебната практика като явни нарушения на правилата за конкуренция или като особено сериозни нарушения, когато имат пряко отражение върху съществени параметри на конкуренцията на съответния пазар (вж. точка 137 по-горе), Насоките предвиждат санкция с минимален начален размер, надхвърлящ 20 милиона евро.

194 Второ, относно конкретните обстоятелства на съответното нарушение следва да се констатира, че размерът на разглеждания пазар по никакъв начин не е бил пренебрежим, след като от съображение 366 от обжалваното решение е видно, че производството на суров тютюн в Италия е представлявало 38 % от производствената квота в Съюза. Освен това от бележка под линия 290 от обжалваното решение е видно, че тъй като картелът е обхващал и покупки от „трети лица низачи“, а именно посредници, които сами купуват суровия тютюн

от производителите и извършват първична преработка, той е включвал покупки на стойност, надхвърляща стойността само на покупките на произведения в Италия суров тютюн.

195 При това положение Transcatab не би могло да изтъква, че глобата му е непропорционална по отношение на общата стойност на покупките на съответния пазар.

196 На второ място, що се отнася до оплакването, изведено от непропорционалния характер на глобата по отношение на стойността на покупките на Transcatab на съответния пазар, следва най-напред да се подчертае, че приложимото право не познава принцип с общо действие, съгласно който санкцията трябва да бъде пропорционална на оборота, реализиран от предприятието на съответния пазар (вж. Решение по дело Gütermann и Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 277 и цитираната съдебна практика).

197 Освен това според постоянната съдебна практика с оглед на определянето на размера на глобата могат да се вземат предвид както общият оборот на предприятието, който предоставя данни, макар приблизителни и несъвършени, за неговия размер и икономическа мощ, така и частта от този оборот, която произтича от продажбата на стоките, предмет на нарушението, и която следователно е от естество да предостави данни за неговия мащаб. На никои от тези цифрови данни не трябва да се отдава значение, несъразмерно спрямо другите фактори за преценка, поради което определянето на подходяща по размер глоба не може да бъде резултат от обикновено изчисление, основано върху общия оборот. Това е особено вярно, когато разглежданите стоки представляват само малка част от този оборот (Решение на Съда по дело Musique diffusion française и др./Комисия, точка 115 по-горе, точка 121, Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 243 и Решение от 3 септември 2009 г. по дело Papierfabrik August Koehler и др./Комисия, C-322/07 P, C-327/07 P и C-338/07 P, Сборник, стр. I-7191, точка 114).

198 Следва обаче да се приеме, видно от точки 40—43 по-горе, че в обжалваното решение Комисията е определила глобата в зависимост от пазарния дял на покупките на всяко предприятие на разглеждания продукт на пазара, на който е извършено нарушението. В този смисъл стойността на покупките на съответния пазар е критерий, който в случая е бил взет предвид при определянето на глобата.

199 Освен това от съдебната практика е видно, че доколкото окончателният размер на глобата не надвишава 10 % от общия оборот на заинтересованото предприятие през последната година на нарушението, глобата не би могла да бъде считана за непропорционална единствено поради факта, че надхвърля оборота, реализиран на съответния пазар (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Ingredients/Комисия, T-224/00, Recueil, стр. II-2597, точка 200).

200 В допълнение, както бе отбелязано в точки 160 и 193 по-горе, разглежданото нарушение има за предмет практики, които съставляват хоризонтални ограничения от вида „ценови картел“ по смисъла на Насоките, и следователно „много сериозни“ по характер ограничения. За този вид особено сериозни картели Насоките предвиждат санкция с минимален начален размер над 20 милиона евро. От съображение 376 от обжалваното решение обаче е видно, че началният размер на глобата, наложена на Transcatab, е с очевидно по-нисък размер от този, който по силата на Насоките Комисията е можела да предвиди за много сериозно нарушение. В този контекст Transcatab не би могло да твърди, че наложената му глоба е непропорционална спрямо твърдения ограничен размер на съответния пазар и общата стойност на изкупените от него годишни количества на референтния пазар.

201 Накрая, що се отнася до довода, който жалбоподателят извежда от Насоките от 2006 г., следва да се подчертае, както самото Transcatab приема, че те не са били приложими към фактите, които са в основата на настоящия спор (вж. в този смисъл Решение на Съда от 17 юни 2010 г. по дело Lafarge/Комисия, C-413/08 P, Сборник, стр. I-5361, точка 108).

— По нарушението на принципа на равно третиране

202 Съгласно постоянната съдебна практика нарушение на принципа на равно третиране е налице само когато се третират по различен начин сходни положения или когато се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано (Решение на Съда от 13 декември 1984 г. по дело Sermide, 106/83, Recueil, стр. 4209, точка 28 и Решение по дело Hoechst/Комисия, точка 158 по-горе, точка 79).

203 Следва също да се напомни — както бе отбелязано в точка 162 по-горе съгласно установената съдебна практика, че практиката на Комисията при вземане на решения не служи за правна уредба на глобите в областта на конкуренцията, — че при определянето на размера на глобите Комисията разполага с широко право на преценка и че тя не е обвързана от извършените по-рано от нея преценки.

204 Само фактът, че Комисията в предходната си практика при вземане на решения е счела, че дадено поведение обосновава глоба в определен размер, изобщо не означава, че тя е задължена да направи същата преценка в по-късно решение (вж. Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, T-329/01, Recueil, стр. II-3255, точка 110 и цитираната съдебна практика).

205 Поради това в случая следва да се приеме, че простото позоваване от Transcatab на решението по дело Суров тютюн — Испания само по себе си е неотносимо, доколкото Комисията не е била длъжна да направи същата преценка по отношение на настоящото дело (вж. в този смисъл Решение от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, точка 162 по-горе, точка 83).

206 Конкретно във връзка с прилагането на принципа на равно третиране в настоящия случай следва да се подчертае, че останалите решения на Комисията в областта на глобите по принцип са само с указателен характер, още повече когато обстоятелствата, по отношение на които те са постановени, не са идентични с тези по разглежданото решение (Решение от 27 септември 2006 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, точка 204 по-горе, точка 112). В настоящия случай следователно, макар действително да се наблюдава известно сходство между делото Суров тютюн — Испания и настоящото дело, все пак са налице значителни различия помежду им, които изобщо не могат да се пренебрегнат. Действително, от една страна, е безспорно, че испанският пазар е с по-малки размери и значение от италианския. От друга страна, националните правни уредби в съответния сектор се различават (вж. по-конкретно точка 317 и сл. по-долу).

207 Предвид на тези различия, които не могат да се приемат за пренебрежими, Комисията е имала право, а дори и задължение да третира двата случая по различен начин, що се отнася до определянето на санкцията. Следователно Transcatab не би могло валидно да се основава на решението на Комисията по дело Суров тютюн — Испания, за да твърди, че е налице нарушение на принципа на равно третиране в настоящия случай.

— По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания

208 Следва да се напомни, че според съдебната практика правото да се иска защита на оправданите правни очаквания предполага наличието на три условия. Първо, администрацията трябва да е предоставила на заинтересованото лице конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници. Второ, тези уверения трябва да са от естество да породят оправдано очакване в съзнанието на този, до когото са адресирани. Трето, дадените уверения трябва да бъдат съобразени с приложимите норми (вж. Решение на Общия съд от 4 февруари 2009 г. по дело Omya/Комисия, T-145/06,

Сборник, стр. II-145, точка 117 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл Решение на Общия съд от 30 април 2009 г. по дело Nintendo и Nintendo of Europe/Комисия, T-13/03, Сборник, стр. II-947, точка 203 и цитираната съдебна практика).

209 В настоящия случай се налага констатацията, че отсъства първото предвидено от съдебната практика условие. Всъщност от съдебната практика е видно, че определянето на размера на глобите попада в широкото право на преценка на Комисията, поради което операторите не могат да имат оправдани правни очаквания във връзка с определянето на този размер (вж. Решение на 27 септември 2006 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, точка 204 по-горе, точка 109 и цитираната съдебна практика). В този смисъл не може да се приеме, че прецедентът по делото Суров тютюн — Испания, на който се позовава Transcatab, му осигурява конкретно, безусловно и непротиворечиво уверение по смисъла на споменатата в предходната точка съдебна практика.

210 Освен това се налага констатацията, че решението по дело Суров тютюн — Испания е прието от Комисията през октомври 2004 г., а именно повече от две години след внасянето от Transcatab на заявление за намаляване на глобата на основание Известието относно сътрудничеството. При тези условия Transcatab не би могло изобщо да твърди, че е действало, водено от оправдани правни очаквания, изведени от определянето на размера на глобата по споменатото дело.

211 Предвид на изложеното следва втората част на второто правно основание да се отхвърли изцяло.

По третата част на второто правно основание, изведена от нарушение на принципа на пропорционалност при отчитане на възпиращия характер на санкцията и на финансовото положение на Transcatab

Доводи на страните

212 Transcatab оспорва прилагането на коефициента на увеличение при определяне на началния размер на глобата. Първо, то оспорва наличието на предпоставката за това прилагане, а именно възлагането на отговорността за нарушението на неговото дружеството майка, Alliance One.

213 Второ, то сочи, че в настоящия случай възпиращият ефект е могъл да се постигне без прилагане на коефициент на увеличение, чрез определяне на начален размер на глобата, по-нисък от приетия от Комисията.

214 Трето, то твърди, че съгласно принципа на пропорционалност Комисията е трябвало да определи по-умерена по размер глоба, отчитайки нестабилното финансово положение на Transcatab и рисковете, които биха могли да попречат на продължаване на дейността му. Действително през периода 1995—2002 г. Transcatab натрупало значителни загуби и било принудено да започне ликвидация в резултат от наложената му от Комисията глоба. В допълнение Transcatab вече нямало да присъства на италианския пазар и към датата на обжалваното решение вече не осъществявало дейност на пазара, поради което нямало никаква потребност от възпиране по отношение на него. Също в случая нямало изискване за допълнително възпиране във връзка с т.нар. производство на „множество продукти“. Накрая, дори Насоките от 2006 г. упоменавали възможността предприятието да заплати глобата, отчитайки риска да се компрометира икономическата му жизнеспособност.

215 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

216 От съдебната практика е видно, че предвидените в член 23 от Регламент № 1/2003 санкции имат за цел да накажат неправомерните поведения, както и да предотвратят тяхното възобновяване. Следователно възпирането представлява цел на глобата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело BASF/Комисия, T-15/02, Recueil, стр. II-497, точки 218 и 219 и цитираната съдебна практика и Решение на Общия съд от 30 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 103 по-горе, точка 150).

217 Необходимостта от осигуряване на възпиращ ефект на глобата изисква нейният размер да бъде приспособен, за да държи сметка за търсеното въздействие върху предприятието, на което се налага, и с цел глобата да не бъде незначителна или прекомерна, в частност с оглед на финансовите възможности на въпросното предприятие, съгласно изискванията, изведени, от една страна, от необходимостта да се осигури ефективността на глобата и от друга, от спазването на принципа на пропорционалност (Решение на Общия съд от 5 април 2006 г. по дело Degussa/Комисия, T-279/02, Recueil, стр. II-897, точка 283, Решение на Общия съд от 18 юни 2008 г. по дело Hoechst/Комисия, T-410/03, Сборник, стр. II-881, точка 379 и Решение на Общия съд от 30 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 103 по-горе, точка 154). В този смисъл, макар необходимостта от осигуряване на достатъчен възпиращ ефект на глобата да е легитимна цел, която Комисията има право да преследва при определяне на нейния размер, това не променя факта, че тя е задължена да спазва общите принципи на правото, и по-специално принципа на пропорционалност, не само при определяне на началния размер, а и при увеличаването му с цел осигуряване на сериозен възпиращ ефект на глобата (Решение по дело Degussa/Комисия, посочено по-горе, точка 316).

218 В точка 1 A от Насоките, посветена на тежестта на нарушенията, се упоменава целта за постигане на възпиращ ефект. По-точно в четвърта алинея от нея е записано, че ще бъде необходимо да „се определи глоба в размер, който гарантира, че тя има сериозен възпиращ ефект“ [неофициален превод]. В случая в съображения 374 и 375 от обжалваното решение Комисията мотивира необходимостта от прилагане на коефициент на увеличение на стойност 1,25 с желанието да се осигури сериозен възпиращ ефект на наложената на Transcatab глоба, като се има предвид, че то принадлежи към многонационално обединение със

значителна икономическа и финансова мощ, което е сред основните световни търговци на тютюн и действа на различни нива на дейност в рамките на тютюневата промишленост, както и на различни географски пазари.

219 Във връзка, първо, с довода относно предпоставката за прилагане на коефициента на увеличение, а именно възлагането на отговорността за нарушението на дружеството майка, Alliance One, е достатъчно да се отбележи, че в рамките на първото правно основание бе направен изводът, че Комисията правилно приема, че Alliance One носи отговорност за извършеното от Transcatab нарушение наред с него (вж. първата част от първото правно основание). В този смисъл този довод не би могъл да се приеме.

220 Второ, що се отнася до довода, който Transcatab извежда от вече сериозния възпиращ характер на началния размер на глобата от 10 милиона евро, следва да се констатира, че то по никакъв начин не подкрепя твърдението си, че ако размерът на глобата е бил определен, без да се отчита свързаният с възпиращия ефект коефициент на увеличение, той е щял да бъде достатъчен, за да ѝ гарантира подобен ефект (вж. в този смисъл Решение по дело Lafarge/Комисия, точка 201 по-горе, точка 107).

221 Трето, във връзка с оплакването, че Комисията не взела предвид нестабилното му финансово положение и така нарушила принципа на пропорционалност, като приложила по отношение на него коефициента на увеличение, най-напред следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, тъй като целта за постигане на възпиращ ефект е свързана с поведението на предприятията в рамките на Съюза, възпиращият коефициент се оценява, като се вземат предвид множество елементи, а не само конкретното положение на съответното предприятие (Решение на Общия съд от 30 април 2009 г. по дело Itochu/Комисия, T-12/03, Сборник, стр. II-883, точка 93; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело Showa Denko/Комисия, C-289/04 P, Recueil, стр. I-5859, точка 23 и Решение по дело Jungbunzlauer/Комисия, точка 189 по-горе, точка 300).

222 Освен това съгласно постоянната съдебна практика при определяне на размера на глобата Комисията не е длъжна да отчита лошото финансово състояние на дадено предприятие, тъй като признаването на такова задължение би довело до предоставяне на неоправдано конкурентно предимство на най-малко приспособените към условията на пазара предприятия (вж. Решение на Съда по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 327 и Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-308/04 P, Recueil, стр. I-5977, точка 105 и цитираната съдебна практика; Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. по дело BST/Комисия, T-452/05, Сборник, стр. II-1373, точка 95).

223 В този смисъл Transcatab не би могло да оспорва прилагането на коефициента на увеличение с възпираща цел, основавайки се на обстоятелството, че е претърпяло загуби през периода на прилагане на картела, поради което вече не е осъществявало дейност на засегнатия от картела пазар след започване на производството. Освен това предвид принадлежността на Transcatab към многонационална група със значителна икономическа и финансова мощ и на възлагането на отговорността на неговото дружество майка, не би могло да се счита, че прилагането на коефициента на увеличение по отношение на сума, определена в зависимост от съвкупната печалба на тази група, прави глобата непропорционална.

224 Освен това се налага констатацията, че в случая Transcatab не доказва нито в административното производство, нито пред Общия съд твърдението си, че било принудено да пристъпи към ликвидация поради започване на разглежданото разследване от Комисията и поради планираната глоба. Следва също да се напомни, че правото на Съюза не забранява постановена от институция мярка сама по себе си да предизвика обявяването в несъстоятелност или ликвидацията на предприятие. Всъщност ликвидацията на предприятие в съответната правно-организационна форма, макар да може да накърни финансовите интереси на собствениците, акционерите или притежателите на дялове, не води на свой ред до загуба на стойността и на персоналните, материалните и нематериалните елементи, включени в предприятието (вж. Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-239/01, T-244/01-T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, точка 372 и цитираната съдебна практика).

225 Във връзка с довода относно изискването за допълнително възпиране при предприятията с т.нар. производство на „множество продукти“, се налага констатацията, че обжалваното решение не упоменава изобщо подобно изискване, поради което този довод е ирелевантен в случая. Накрая, относно довода, изведен от Насоките от 2006 г., вече бе отбелязано, че те са неприложими за фактите в основата на настоящия спор (вж. точка 201 по-горе).

226 В светлината на всичко изложено по-горе следва третата част на второто правно основание, а оттам и цялото второ правно основание, да се отхвърлят.

3. *По третото правно основание във връзка с определянето на основния размер на глобата*

По първата част на третото правно основание, изведена от неправилно увеличаване на размера на глобата във връзка с продължителността на нарушението

Доводи на страните

227 На първо място, Transcatab оспорва увеличението с 60 % на началния размер на глобата въз основа на констатацията, че преработвателите са участвали в единно нарушение, продължило 6 години и 4 месеца. Всъщност Комисията не отчела факта, че през периода между 1999 г. и 2002 г. голяма част от сключените на италианския пазар на суров тютюн споразумения са междубраншови споразумения между Unitab и APTI. Следователно при определяне на глобата Комисията е трябвало да разграничи действията, извършени между 1995 г. и 1998 г., и действията, извършени между 1999 г. и 2002 г., за които изключителна отговорност

носи APTI. Впрочем самата Комисия отбелязала, че APTI носи изключителна отговорност за своите решения (съображение 253 от обжалваното решение). В този смисъл Комисията е трябвало най-малкото да не увеличава глобата за трите разглеждани години.

228 По-специално от съображения 152 и 154 от обжалваното решение, както и от някои приложени към преписката документи се виждало, че още от 1998 г. контактите между преработвателите протичат в рамките на междубраншовите споразумения и с цел подготвянето на последните. Такива срещи между преработвателите впоследствие продължават през целия период, в който APTI е натоварено да води преговори с Unitab във връзка с междубраншовите споразумения. Transcatab се позовава конкретно на съображения 104, 143, 151—153, 158 и 165 от обжалваното решение. Във връзка с 1999 г. единствено съображения 158 и 159 не засягали пряко междубраншовите споразумения. Те обаче ги засягали непряко. Дори след 1999 г. контактите между преработвателите все още се състояли в рамките на дефинирането на общата позиция, която да се поддържа в APTI. Transcatab дава за пример съображения 199 и 212 от обжалваното решение или, по отношение на целите, преследвани чрез Cogentab — сдружението, създадено от APTI и Unitab — съображения 187—189, 191 и 208 от обжалваното решение. Така или иначе контактите между преработвателите извън междубраншовите споразумения се ограничавали до някои аспекти на пазара, като конкретно се осъществявали просто под формата на обмен на информация.

229 На второ място, в рамките на второто правно основание Transcatab доказало, че картелът нямал отражение върху пазара и не можел да увреди потребителите. Съгласно Насоките обаче конкретната цел на увеличението при нарушенията за дълъг период била „налагането на ефективни санкции на ограниченията, които са имали увреждащ ефект по отношение на потребителите“ [неофициален превод]. От това следвало, че с автоматичното прилагане на увеличение от 10 %

годишно, без отчитане на конкретното положение в случая, Комисията допуснала грешка при прилагане на критериите, които сама въвела за изчисляване на глобата.

230 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

— По увеличаването на глобата във връзка с продължителността на споразумението

231 Следва да се напомни, че съгласно съдебната практика нарушението на член 81, параграф 1 ЕО може да бъде резултат не само от изолирано действие, а и от поредица действия или пък от продължаващо поведение (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 90 по-горе, точка 81). Когато различните действия се вписват в „общ план", тъй като имат еднаква цел да нарушат конкуренцията в рамките на общия пазар, Комисията е в правото си да счита, че отговорността за тези действия е в зависимост от участието в нарушението, разглеждано в неговата цялост (Решение на Съда по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 258).

232 Освен това, когато поради еднаквия им предмет установените споразумения и съгласувани практики са част от система за периодични срещи за определяне на целеви цени и квоти, система, която на свой ред се включва в поредица от усилия на разглежданите предприятия, преследващи една-единствена икономическа цел, а именно да осуетят развитието на цените, би било изкуствено да се подразделя това продължаващо поведение, характеризиращо се с една-единствена цел, като в него се различават няколко отделни нарушения, когато става въпрос, обратно, за едно и също нарушение, което постепенно се е

конкретизирало както чрез споразумения, така и посредством съгласувани практики (вж. в този смисъл Решение по дело BST/Комисия, точка 222 по-горе, точка 33 и цитираната съдебна практика).

233 В случая в обжалваното решение Комисията приема, без Transcatab да възразява, че практиките на преработвателите водят до едно и също продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, доколкото те са част от общ план, който определя действията на пазара при изкупуване при една и съща антиконкурентна и икономическа цел, а именно осуетяване на нормалното развитие на цените на пазара на суров тютюн и контролиране на доставките чрез разпределянето им. Комисията по-специално посочва, без Transcatab да възразява в тази връзка, че картелът има едни и същи цели през целия период от съществуването си и че с течение на времето неговата структура и механизми на функциониране не са се променили (вж. съображения 264—269 от обжалваното решение).

234 Комисията също констатира без възражения в тази връзка от страна на Transcatab, че след 1999 г. успоредно с координацията извън междубраншовите споразумения преработвателите съгласувано определят действията на APTI и тази координация през годините представлява важен елемент от стратегията на картела на преработвателите (вж. съображение 244 от обжалваното решение). В този смисъл подготовката на срещите на APTI и сключването на споразумения между преработвателите преследва една и съща антиконкурентна цел, а именно осуетяване на нормалното развитие на цените на пазара на суров тютюн.

235 Следователно при липсата на оспорване на тези констатации, дори в хипотезата, както поддържа Transcatab, че след 1999 г. срещите между преработвателите са били единствено с предварителен характер и за подготовка на срещите на

APTI, Комисията основателно приема, че участието в тях е част от едно и също продължавано нарушение, доколкото констатира, че съгласуването между преработвателите за определяне на действията на APTI попада в стратегията на картела и е част от същата обща цел, преследвана от преработвателите преди 1999 г.

236 Следователно, дори да се допусне, както твърди Transcatab, че след 1999 г. действията на преработвателите са били изключително предварителни и са подготвяли срещите на APTI, това обстоятелство по никакъв начин не би могло да повлияе на продължителността на нарушението, поради което дори в този хипотетичен случай Комисията все пак би могла да счита, че извършеното от преработвателите нарушение е с продължителност от около шест години четири месеца. В този смисъл оплакването на Transcatab, изведено от това, че през периода 1999—2002 г. действията на преработвателите са били изключително с подготвителен характер, що се отнася до сключването на междубраншовите споразумения, не би могло да окаже никакво влияние върху законосъобразността на обжалваното решение, поради което то следва да се счита за неприложимо.

237 Тази констатация не би могла да се постави под въпрос с довода, изведен от това, че според Комисията APTI, а не неговите членове трябва да се счита за отговорно за своите действия (вж. съображение 253 от обжалваното решение). Действително действията на APTI съставляват различно нарушение от извършеното от преработвателите, което има самостоятелна антиконкурентна цел, макар и частично съвпадаща с антиконкурентната цел, преследвана от преработвателите (вж. съображения 270—273 от обжалваното решение). Transcatab не оспорва тази констатация.

238 При всички положения следва да се отбележи, че настоящото оплакване не се подкрепя от фактическа страна.

239 Първо, самото Transcatab изрично признава в писмените си изявления, че през съответния период са били осъществявани контакти между преработвателите, „надхвърлящи междубраншовите споразумения“, като в рамките на тези контакти се обменяла чувствителна информация. Transcatab твърди също, че през споменатия период сред споразуменията на италианския пазар на суров тютюн „най-много“ са сключените междубраншови споразумения между Unitab и APTI, като от това изявление личи, че през този период е имало и други споразумения между преработвателите в допълнение на контактите във връзка с междубраншовите споразумения.

240 Второ, от обжалваното решение и преписката е видно, че през посочения период контактите между преработвателите надхвърлят далеч обикновените предварителни срещи за приемане на обща линия на поведение в рамките на APTI за договаряне на междубраншовите споразумения. Във връзка с това следва да се напомни, че в съответствие с legge n° 88 sulle norme sugli accordi interprofessionali e sui contratti di coltivazione e vendita dei prodotti agricoli (Закон № 88 относно междубраншовите споразумения и договорите за отглеждане и продажба на селскостопански продукти) от 16 март 1988 г. (GURI, бр. 69 от 23 март 1988 г., наричан по-нататък „Закон № 88/88“) междубраншовите споразумения се отнасят до определянето на минимални цени, които да бъдат включвани в договорите за отглеждане (вж. съображения 68 и 253 от обжалваното решение), докато предметът на споразуменията между преработвателите е много по-широк, тъй като картелът предвижда по-специално определянето на максимални или средни цени за доставка, както и количествата тютюн за изкупуване от всеки преработвател и съответните източници за снабдяване (съображение 363 от обжалваното решение).

241 От редица обстоятелства, съдържащи се в обжалваното решение и преписката, обаче следва, че дори след 1999 г. договорите между преработвателите се отнасят до по-широк предмет от простото съгласуване на позицията на APTI с оглед сключването на междубраншовите споразумения.

242 В този смисъл например от съображение 186 от обжалваното решение е видно, че според Комисията през октомври 1999 г. преработвателите сключват тайно споразумение, чието съдържание и форма силно наподобяват споразумението от Villa Grazioli от септември 1998 г. (съображение 142 от обжалваното решение). Това споразумение, приложено към писмената защита, основно има за цел определянето на цените за изкупуване на суровия тютюн (Burley и Bright) от „третите лица низачи“, определянето на „трети лица низачи“ с определени количества за всеки преработвател и бойкотиране на „трети лица низачи“, които не са се присъединили към Cogentab (вж. съображение 186 от обжалваното решение).

243 Освен това от съображения 202—204 от обжалваното решение следва, че през 2000 г. съгласуването между преработвателите е било непрекъснато. Transcatab обаче по никакъв начин не доказва, че това съгласуване се отнася изключително до позициите в рамките на APTI. Обратно, от съображение 204 на обжалваното решение личи, че преработвателите се срещат на 21 септември 2000 г., за да създадат механизъм за координация между преработвателите на равнище директори по изкупуването.

244 Отново от съображение 212 от обжалваното решение е видно, че на 14 септември 2001 г. се провежда среща между управителите и директорите по изкупуване на Deltafina, Dimon и Transcatab, чийто проект за дневен ред включва не само междубраншовото споразумение между APTI и Unitab, а и взаимоотношенията между споменатите предприятия, покупките от „трети лица низачи“, отношенията с Romana Tabacchi, както и бъдещите стратегии.

245 Всички тези примери показват, че през периода между 1999 г. и 2002 г. контактите между преработвателите не са имали изключително за предмет междубраншовите споразумения, както твърди Transcatab, и че напротив, през този период картелът между преработвателите е продължил да действа успоредно с междубраншовите споразумения. Впрочем Transcatab изобщо не доказва, че

Комисията е допуснала грешка, като не е приела, че през периода от 1999 г. до 2002 г. действията на преработвателите са били изключително подготвителни по характер, що се отнася до сключването на междубраншовите споразумения.

246 Предвид на изложеното следва да се направи извод, че първото оплакване на Transcatab, повдигнато в рамките на настоящата част, трябва да се отхвърли.

— По липсата на вреда за потребителите

247 Доводът на Transcatab, изведен от грешка на Комисията във връзка с увеличението от 10 % годишно поради липсата на вреда за потребителите от нарушението, не е издържан нито правно, нито фактически.

248 Първо, нито от член 23 от Регламент № 1/2003, нито от точка 1 Б, трета алинея от Насоките, на които се позовава Transcatab, би могло да се направи извод, че те поставят увеличаването при нарушенията за дълъг период в зависимост от трайното наличие на вредоносни последици за потребителите. Частта от Насоките, на която се позовава Transcatab, цели да обоснове най-общо политиката в областта на глобите, прогласена в Насоките, и по-специално промените в сравнение с предходната политика. Transcatab следователно не би могло да основава своите доводи върху тази разпоредба от Насоките.

249 Второ, противно на твърденията на Transcatab изобщо не се установява, че картелът не е имал отражение върху пазара и в този смисъл още по-малко че не е породил негативни последици за потребителите. Действително данните, на които се позовава Transcatab в рамките на второто правно основание, не позволяват да се докаже такава липса на последици, доколкото те са могли да бъдат

повлияни от други фактори (вж. по-специално точка 168 по-горе). Обстоятелството, че картелът е продължил да се прилага в продължение на известен брой години, показва впрочем, че преработвателите не считат, че картелът е бил безполезен и не е пораждал последици. Следователно предпоставката на довода на Transcatab е погрешна.

250 Поради това в светлината на изложеното първата част на третото правно основание трябва изцяло да бъде отхвърлена.

По втората част от третото правно основание, изведена от нарушение на принципа ne bis in idem и от липсата на мотиви

Доводи на страните

251 Transcatab изтъква нарушение на принципа ne bis in idem от страна на Комисията. В обжалваното решение тя приела, че отговорността за сключването на междубраншовите споразумения през периода 1999—2001 г. трябвало да се вмени единствено на APTI. Същевременно, като не разграничила периода 1995—1998 г. от периода 1999—2001 г., тя възложила на преработвателите отговорността за действията, извършени в рамките на междубраншовите споразумения, а тя вече била възложена единствено на APTI.

252 В случая се наблюдавала идентичност в обвиненията, повдигнати срещу APTI, с повдигнатите срещу Transcatab за периода 1999—2002 г., доколкото срещите между производителите през този период подготвяли събранията на APTI. Освен това извършителят бил един и същ, доколкото било общоизвестно, че

професионалните сдружения са израз на волята на своите членове. В този смисъл Комисията санкционирала преработвателите два пъти за същото нарушение. Те били санкционирани първо като членове на APTI и впоследствие поотделно. От това произтичало налагането на твърде висока глоба на преработвателите, както и липса на мотиви на обжалваното решение в това отношение.

253 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

254 В началото следва да се напомни, че принципът ne bis in idem, закрепен и в член 4 от Протокол № 7 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., представлява общ принцип на правото на Съюза, чието зачитане се осигурява от съда. В правото на конкуренцията той забранява осъждането или новото преследване на предприятие от страна на Комисията за антиконкурентни действия, за които то е било санкционирано или е установено, че не носи отговорност, с предходно решение на Комисията, което е влязло в сила (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, T-224/00, Recueil, стр. II-2597, точки 85 и 86 и Решение на Общия съд по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 224 по-горе, точки 130 и 131). Прилагането на принципа ne bis in idem зависи от наличието на три условия, а именно идентичност на деянията, един и същи извършител на нарушението и един и същи защитен правен интерес. Следователно този принцип забранява едно и също лице да бъде санкционирано повече от един път за едно и също неправомерно поведение, за да бъде защитено едно и също правно благо (Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 338 и Решение на Общия съд от 13 декември 2006 г. по дело FNCBV и др./Комисия, T-217/03 и T-245/03, Recueil, стр. II-4987, точка 340).

255 В случая първото условие, а именно идентичността на деянията, не е изпълнено. Действително, дори да се допусне, че различните антиконкурентни действия, в които са обвинени преработвателите, и по-специално съгласуването за определяне на действията на APTI (съображение 244 от обжалваното решение), до известна степен се припокриват с действията, в които е обвинено APTI, а именно определянето на позицията, която да заеме по време на преговорите относно цените за целите на сключване на междубраншови споразумения с Unitab (съображения 253 и 254 от обжалваното решение), се налага констатацията, че са налице две отделни групи действия. Действително съгласуването преди приемането на решение се различава от самото му приемане в тесен смисъл.

256 Освен това, както бе отбелязано в рамките на първата част от това правно основание, съгласуването между преработвателите, за да се определят действията на APTI, се вписва в по-широката стратегия на картела на преработвателите и е важен елемент от нея (вж. съображение 244 от обжалваното решение). Във връзка с това следва да се отбележи също, че в обжалваното решение Комисията ясно и точно посочва, че APTI и преработвателите са били санкционирани за различни нарушения (вж. относно APTI съображения 253, 254 и 270—273, а за преработвателите съображения 240—252, както и 264—269 от обжалваното решение).

257 В този смисъл Transcatab не би могло да твърди, че в настоящия случай деянията, в които са обвинени преработвателите, и тези, в които е обвинено APTI, са били идентични.

258 Що се отнася до второто условие, а именно едни и същи извършители на нарушението, се налага констатацията, че в настоящия случай и то не е изпълнено. Действително, макар Transcatab да членува в APTI, са налице две отделни образувания, тъй като APTI е юридическо лице, има свой предмет на дейност и свои цели, отделни и независими от тези на Transcatab (вж. в този смисъл Решение по дело FNCBV и др./Комисия, точка 254 по-горе, точка 128).

259 От това следва, че в случая както идентичността на деянията, така и на нарушителите не са налице, доколкото обжалваното решение не налага повторни санкции на едни и същи образувания или на едни и същи лица за едни и същи деяния. При това положение следва да се направи извод, че принципът ne bis in idem не е бил накърнен.

260 Що се отнася до оплакването, изведено от липсата на мотиви, следва да се отбележи, че доколкото деянията, в които са обвинени преработвателите, и тези, в които е обвинено APTI, представляват различни действия, осъществени от различни правни образувания, Комисията не е била задължена да представя мотиви относно прилагането на принципа ne bis in idem. Освен това в обжалваното решение Комисията изобщо не смесва отговорността на APTI и на преработвателите. По-специално в съответствие със съдебната практика, упомената в точка 174 по-горе, съображенията, цитирани в точка 256 по-горе, показват ясно и недвусмислено механизма на разсъждение на Комисията в тази връзка, като по този начин позволяват на Transcatab да се запознае с основанията за взетата по отношение на него мярка и на Общия съд да упражни контрол.

261 С оглед на изложеното следва тази част да се отхвърли изцяло.

По третата част на третото правно основание, изведена от нарушение на принципа на равно третиране

Доводи на страните

262 При условията на евентуалност Transcatab сочи, че сключвайки договори със земеделските производители, преработвателите са били убедени, че действат в рамките на националното законодателство, и по-специално на Закон № 88/88

и на междубраншовите споразумения. Във връзка с междубраншовите споразумения Комисията приела, че приложимата правна уредба може да породи значителна степен на несигурност относно законосъобразността на практиките на APTI. Поради тази причина тя му наложила символична глоба само от 1 000 EUR. Transcatab изпитва съмнения във връзка с липсата на прилагане на същия механизъм на разсъждение в неговия случай въпреки множеството доказателства, установяващи, че спорните действия на преработвателите през периода 1999—2002 г. се отнасят почти изключително до предварителни договори, които имат за цел да определят общата позиция в рамките на APTI. Различна оценка относно действията на APTI и на Transcatab водела до нарушение на принципа на равно третиране.

263 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

264 Следва да се напомни, че съгласно съдебната практика, цитирана в тока 202 по-горе, нарушение на принципа на равно третиране е налице само когато се третират по различен начин сходни положения или когато се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано.

265 В случая, първо, следва да се отбележи, както вече бе установено в рамките на втората част от настоящото правно основание (вж. точка 256 по-горе), че преработвателите и APTI са били санкционирани за различни нарушения (вж. съответно съображения 240—252 и 253 и 254 от обжалваното решение).

266 Що се отнася обаче конкретно до периода, който започва през 1999 г., от обжалваното решение следва, че преработвателите са били санкционирани за поредица антиконкурентни действия, които се вписват в една и съща картелна стратегия, започнала далеч преди 1999 г. В този смисъл преработвателите са били санкционирани както за съгласуването на цените извън междубраншовите споразумения, така и за успоредната дейност по съгласуване, насочена към определяне на действията на APTI (вж. по-специално съображение 244 от обжалваното решение).

267 За сметка на това APTI се счита за отговорно единствено за действията, свързани със сключването на междубраншовите споразумения. Комисията приема, че APTI не носи отговорност за единното и продължавано нарушение на преработвателите, доколкото в преписката на Комисията не се съдържа никакво обстоятелство, указващо, че това сдружение се е присъединило към въведения от преработвателите общ план, имащ за цел да съгласува всички техни действия по изкупуване, или че е било запознато с него (вж. съображения 270 и 272 от обжалваното решение).

268 Второ, от обжалваното решение следва, че дори след 1999 г. обхватът на картела между преработвателите далеч надхвърля приложното поле на Закон № 88/88 (вж. също точки 240—245 по-горе). Поради това Transcatab не би могло да сочи, че правната уредба е обосновала прилагането по отношение на преработвателите на символична глоба като наложената на APTI (вж. в тази връзка съображенията, изложени в точки 298—311 по-долу).

269 При тези условия следва да се направи извод, че положението на преработвателите, и по-специално на Transcatab, както и това на APTI, що се отнася до нарушенията през периода 1999—2002 г., не е сходно. Следователно Transcatab не би могло да твърди, че е налице нарушение на принципа на равно третиране.

270 С оглед на всички изложени съображения следва третото правно основание да бъде отхвърлено изцяло.

4. *По четвъртото правно основание относно някои смекчаващи обстоятелства*

По първата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от липсата на прилагане на картела

Доводи на страните

271 Transcatab упреква Комисията най-напред, че не му е позволила да се ползва от смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, второ тире от Насоките, изведено от неприлагането на практика на неправомерните споразумения или практики. То поддържа, че в рамките на първата част на второто правно основание вече е доказало, че преработвателите не са приложили по-голямата част от своите споразумения. Тази констатация произтичала от липсата на последици от тези споразумения на пазара.

272 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

273 Първо, важно е да се припомни, че съгласно съдебната практика смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, второ тире от Насоките, изведено от неприлагането на практика на неправомерните споразумения или практики, се основава на собственото поведение на всяко предприятие. От това следва, че

за целите на преценката на това смекчаващо обстоятелство следва да се вземе предвид не резултатът от цялото нарушение, който трябва да бъде отчетен при преценката на действителното отражение на нарушението върху пазара, за да се прецени неговата тежест (точка 1 A, първа алинея от Насоките), а индивидуалното поведение на всяко предприятие с цел да се разгледа относителната тежест на участието на всяко предприятие в нарушението (Решение по дело Groupe Danone/Комисия, точка 148 по-горе, точка 384 и Решение по дело Gütermann et Zwicky/Комисия, точка 146 по-горе, точка 178).

274 От това следва, че Transcatab не би могло да основе грешка на Комисията при прилагане на разглежданото смекчаващо обстоятелство на липсата на действително отражение на нарушението върху цените.

275 Второ, при всички положения следва да се припомни също, че съгласно съдебната практика, за да са ползват от точка 3, второ тире от Насоките, нарушителите трябва да докажат, че са възприели конкурентно поведение или поне че ясно и съществено са нарушили задълженията, насочени към прилагането на картела, до такава степен че да затруднят самото му функциониране, и че не са се присъединили към споразумението привидно и така са насърчили други предприятия да приложат въпросния картел (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Dalmine/Комисия, T-50/00, Recueil, стр. II-2395, точка 292 и в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело Daiichi Pharmaceutical/Комисия, T-26/02, Recueil, стр. II-713, точка 113).

276 В случая обаче Transcatab изобщо не твърди, че ясно и в значителна степен се е противопоставило на прилагането на разглеждания картел, така че да е затруднило функционирането му. Следователно то не би могло да твърди, че е налице грешка от страна на Комисията, поради това че тя не му е дала възможност да се ползва от разглежданото смекчаващо обстоятелство.

277 Накрая, следва да се приеме също, от една страна, че Комисията е установила в съображение 383 от обжалваното решение, че картелът е бил приложен, и от друга страна, че след като самото Transcatab твърди, че „по-голямата част“ от споразуменията не са били приложени, то признава, че въпросните съглашения поне частично са били приложени (вж. точка 239 по-горе).

278 С оглед на изложеното тази част следва да бъде отхвърлена.

По втората част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от преустановяването на спорните дейности преди намесата на Комисията

Доводи на страните

279 Transcatab упреква Комисията, че не му е дала възможност да се ползва от смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, трето тире от Насоките, изведено от преустановяване на нарушенията веднага след намесата на Комисията.

280 Първо, Насоките по никакъв начин не обвързвали прилагането на това смекчаващо обстоятелство с различния по степен на тежест характер на нарушението, поради което това смекчаващо обстоятелство се прилагало и в случаите на сериозни и много сериозни нарушения. Второ, веднага след намесата на Комисията Transcatab не извършило каквото и да било действие, годно да представлява нарушение на правилата на конкуренция. Трето, Комисията пренебрегнала особеностите на сектора на суровия тютюн. Четвърто, неприлагането на това смекчаващо обстоятелство произтичало от промяна в практиката в областта

на глобите, осъществена от Общия съд в Решение от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия (T-71/03, T-74/03, T-87/03 и T-91/03, непубликувано в Recueil). Тази промяна в съдебната практика, настъпила след започване на производството, нарушавала оправданите правни очаквания на Transcatab, което очаквало да получи намаляване на глобата, след като преустановило неправомерното си поведение веднага след намесата на Комисията.

281 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

282 Следва да се напомни, че в съответствие с точка 3, трето тире от Насоките основният размер на определената от Комисията глоба може да бъде намален, когато обвиненото предприятие преустанови нарушението веднага след намесата на Комисията.

283 Съгласно съдебната практика обаче намаляването на глобата поради преустановяване на нарушението веднага след първата намеса на Комисията не може да бъде автоматично, а зависи от преценката на Комисията за обстоятелствата в конкретния случай в пределите на дискреционните ѝ правомощия (вж. Решение по дело Carbone Lorraine/Комисия, точка 147 по-горе, точка 228 и цитираната съдебна практика). Следователно обстоятелствата по конкретния случай могат да накарат Комисията да не предостави подобно намаляване на основния размер на глобата на предприятие, което е страна в незаконосъобразно споразумение (Решение от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, точка 162 по-горе, точка 148).

284 В този смисъл Съдът приема, че да се признае ползването от смекчаващо обстоятелство в ситуации, при които едно предприятие е страна в явно незаконосъобразно споразумение, за което то е осъзнавало или не е можело да пренебрегне, че съставлява нарушение, би могло да насърчи предприятията да продължат действието на тайно споразумение възможно най-дълго, като се надяват, че тяхното поведение никога няма да бъде разкрито, и като осъзнават, че ако поведението им бъде разкрито, би им била наложена намалена глоба, ако тогава те преустановят нарушението. Подобно признаване би лишило наложената глоба от всякакъв възпиращ ефект и би накърнило полезния ефект на член 81, параграф 1 ЕО (Решение от 19 март 2009 г. по дело Archer Daniels Midland/Комисия, точка 162 по-горе, точка 149). Освен това Общият съд вече е приел изрично, че преустановяването на умишлено нарушение не може да се счита за смекчаващо обстоятелство, когато е предизвикано от намесата на Комисията (Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело Ensidesa/Комисия, T-157/94, Recueil, стр. II-707, точка 498 и Решение по дело Wieland-Werke и др./Комисия, точка 180 по-горе, точка 229).

285 В настоящия случай разглежданото нарушение е свързано с таен картел, който по-специално има за предмет определянето на цените и разпределянето на доставчиците и количествата за изкупуване. Както бе отбелязано в точка 137 по-горе, този вид картел е изрично забранен от член 81, параграф 1, букви а) и б) ЕО и представлява нарушение, което съдебната практика квалифицира като особено сериозно, тъй като то има пряко отражение върху основните параметри на конкуренцията на съответния пазар. Освен това в настоящия случай, както бе отбелязано в точка 170 по-горе, преработвателите съзнателно прилагат антиконкурентното поведение, за което са санкционирани, и неколкократно уговарят мерки, предназначени да осигурят действителното прилагане на картела.

286 При тези условия в светлината на съдебната практика, упомената в точки 283 и 284 по-горе, Transcatab не би могло да твърди, че Комисията е допуснала грешка, като не е приложила по отношение на него посоченото смекчаващо обстоятелство.

287 Този извод не може да бъде оборен от конкретните доводи, изтъкнати от Transcatab.

288 Действително в светлината на посочената по-горе съдебна практика обстоятелството, че след първоначалната намеса на Комисията Transcatab не е имало никаква неправомерна проява, не означава, че тя е задължена да приложи разглежданото смекчаващо обстоятелство. Освен това особеностите на сектора, като липсата на прецеденти, посочена от Transcatab, и неговата правна уредба, макар евентуално да могат да изиграят роля при преценката на други смекчаващи обстоятелства (вж. по-специално трета и пета част от настоящото правно основание), все пак не са релевантни елементи във връзка с прилагането на разглежданото смекчаващо обстоятелство.

289 Накрая, що се отнася до твърдяното нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, следва да се напомни, че съгласно посоченото в точка 208 по-горе за опресняване на паметта и в съответствие със съдебната практика правото да се противопостави този принцип предполага наличието на три условия. Първо, на заинтересуваното лице трябва да са предоставени конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници. Второ, тези уверения трябва да са от естество да породят оправдано очакване в съзнанието на този, до когото са адресирани. Трето, дадените уверения трябва да бъдат съобразени с приложимите норми (вж. съдебната практика, посочена в точка 208 по-горе).

290 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че първото от тези условия не е изпълнено в случая, след като Transcatab не може да посочи нито едно конкретно, безусловно и непротиворечиво уверение от страна на Комисията, че ще му се предостави намаляване на глобата при преустановяване на неправомерното му поведение веднага след намесата на Комисията.

291 В допълнение следва да се напомни, че единствено обстоятелството, че в предходната си практика при вземане на решения Комисията е приела, че някои факти представляват смекчаващи обстоятелства за целите на определяне на размера на глобата, не означава, че тя има задължение да направи същата преценка в последващо решение. (Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Mayr-Melnhof/Комисия, T-347/94, Recueil, стр. II-1751, точка 368 и Решение по дело LR AF 1998/Комисия, точка 180 по-горе, точка 337). При това положение Transcatab не би могло да черпи доводи от факта, че това смекчаващо обстоятелство е било приложено в други случаи на нарушения. Освен това Решението от 15 юни 2005 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 280 по-горе, на което се прави позоваване в съображение 382 от обжалваното решение, по никакъв начин не представлява промяна в съдебната практика, доколкото, както основателно отбелязва Комисията, Общият съд е приел изрично преди това решение, че преустановяването на нарушение, извършено умишлено, не би могло да се счита за смекчаващо обстоятелство, когато е предопределено от намесата на Комисията (Решение на Общия съд от 11 март 1999 г. по дело Aristrain/Комисия, T-156/94, Recueil, стр. II-645, точка 138, и Решение по дело Ensidesa/Комисия, точка 284 по-горе, точка 498). От това следва, че Transcatab не би могло да се позовава на оправдани правни очаквания в тази връзка.

292 Поради това с оглед на изложеното втората част на четвъртото правно основание следва да бъде отхвърлена.

По третата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от наличието на основателно съмнение относно неправомерния характер на спорните действия

293 В рамките на настоящата част Transcatab по същество повдига две оплаквания. От една страна, то сочи грешка, доколкото Комисията не е приложила смекчаващото обстоятелство, изведено от наличието на основателно съмнение относно неправомерния характер на спорните действия. От друга страна, то изтъква нарушение на принципа на равно третиране в сравнение с делото Суров тютюн — Испания.

По наличието на основателно съмнение относно неправомерния характер на спорните действия

— Доводи на страните

294 Transcatab поддържа, че наличието на неясен европейски и национален правен контекст поражда основателно съмнение относно неправомерния характер на действията на преработвателите на суров тютюн и на APTI в Италия. Следователно Комисията трябвало да приложи смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, четвърто тире от Насоките, и най-малкото да намали глобата, наложена на отделните производители. Комисията не мотивирала отхвърлянето на искането за ползване от това смекчаващо обстоятелство, представено от Transcatab.

295 По-специално Transcatab сочи, че Регламент № 26 на Съвета от 4 април 1962 година относно прилагане на някои правила за конкуренция при производство и търговия със селскостопански продукти (ОВ 30, 1962 г., стр. 993; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 1, стр. 3) предвижда при спазването на определени условия освобождаване на споразуменията, които са необходими за постигането на целите, залегнали в член 33 ЕО. Считало се, че споразуменията между преработвателите са необходими за постигането на целите, залегнали в член 33 ЕО. Всъщност тези споразумения били необходими за осигуряване на рационалното развитие на селскостопанското производство и за стабилизиране и поддържане на живота на италианския пазар. Те имали за задача да ограничат приходите на посредниците, без да намаляват, а дори напротив, увеличавайки тези на земеделските производители. Transcatab поддържа, че било доказало предвид особения фактически контекст в настоящия случай, че споразуменията между преработвателите били насочени към постигане на целите, залегнали в член 33 ЕО. Тези съображения, както и останалите действия на Съюза в сектора на тютюна породили основателно съмнение у преработвателите относно съвместимостта на спорните действия с правилата в областта на конкуренцията.

296 Според Transcatab националната правна уредба, и по-специално Закон № 88/88, също можела да породи значителна степен на несигурност относно законосъобразността на спорните действия. В обжалваното решение Комисията трябвало да приеме наличието на това обстоятелство по отношение на преработвателите, както постъпила по отношение на APTI и Unitab, на които наложила символична санкция от 1 000 EUR.

297 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

— Съображения на Общия съд

298 Най-напред следва да се отбележи, че настоящото дело се отнася до участието в хоризонтален картел, свързан по-специално с определянето на цени, членовете на който поддържат тайния му характер в продължение на много години. Следователно е налице явно и много сериозно нарушение на член 81 ЕО. Освен това, що се отнася до разглежданото предприятие, то е един от основните италиански преработватели на суров тютюн и е част от една от най-големите групи самостоятелни търговци на тютюн на листа в света. Следователно това е предприятие, разполагащо с материални и интелектуални ресурси, които му позволяват да прецени своята нормативна среда и последиците, които могат в тази връзка да произтекат от неговите действия, и по-специално от гледна точка на правилата на конкуренция. При тези обстоятелства няма основание да се счита, че Transcatab е могло да има съмнения относно неправомерния характер на своите действия (вж. в този смисъл Решение по дело Groupe Danone/Комисия, точка 148 по-горе, точка 406 и Решение по дело Carbone-Lorraine/Комисия, точка 147 по-горе, точка 229).

299 Що се отнася, на първо място, конкретно до Регламент № 26, на който се позовава Transcatab, следва да се отбележи, че този регламент, и по-специално член 2 от него, установява дерогация от приложимостта на член 81, параграф 1 ЕО за

споразуменията, решенията и практиките, които се отнасят до производството или продажбата на продуктите, изброени в приложение I към Договора за ЕО, сред които по-специално е суровият тютюн и които са неразделна част от националната организация на пазара или са необходими за постигането на целите, залегнали в член 33 ЕО.

300 Във връзка с дерогацията на правилото за обща приложимост на член 81, параграф 1 ЕО, от съдебната практика е видно, че член 2 от Регламент № 26 следва да се тълкува ограничително. Освен това съгласно постоянната съдебна практика член 2, параграф 1, първо изречение от Регламент № 26, който предвижда посоченото изключение, се прилага само ако съответното споразумение благоприятства постигането на всички цели по член 33 ЕО. Накрая, видно от самия текст на член 2, параграф 1, първо изречение от Регламент № 26, съответното споразумение трябва да е „необходимо“ за постигането на споменатите цели (вж. Решение по дело FNCBV и др./Комисия, точка 254 по-горе, точка 199 и цитираната съдебна практика).

301 Във връзка с това, първо, следва да се приеме, че в съображения 303—313 от обжалваното решение Комисията изключва изрично прилагането в настоящия случай на дерогациите на член 81, параграф 1 ЕО, предвидени в член 2 от Регламент № 26. Transcatab не оспорва нито този анализ, нито извода, до който стига Комисията, а само сочи, че разглежданата правна уредба е породила у него основателно съмнение, което Комисията е трябвало да вземе предвид.

302 Второ, следва да се отбележи, че в член 2, параграфи 2 и 3 Регламент № 26 предвижда особено производство, което позволява на Комисията да установи за кои споразумения могат да се приложат предвидените в параграф 2 дерогации. Това производство предвижда по-специално Комисията да се консултира с държавите членки и заинтересуваните предприятия или сдружения на предприятия.

303 По делото обаче няма данни споразуменията между преработвателите да са били съобщени на Комисията с цел получаване на освобождаване в рамките на това особено производство. Впрочем Transcatab не твърди, че тези споразумения са били съобщени на Комисията. За сметка на това от някои бележки, водени от представителите на Dimon Italia по време на срещата на APTI от 4 април 2002 г. (вж. точка 4 по-горе), се вижда изрично, че посочените споразумения не са били съобщени на Комисията, което обстоятелство не се оспорва от Transcatab. В отсъствието на съобщение и формално производство Transcatab не би могло да твърди, че преработвателите са хранели съмнение относно възможността техните споразумения да попаднат в приложното поле на дерогацията, предвидена с Регламент № 26. Освен това в система като предвидената от Регламент № 26 е изключена възможността частни оператори да искат да заместят със собствената си преценка тази на Комисията, що се отнася до това кои средства са най-подходящи за постигането на установените от член 33 ЕО цели, като в този смисъл предприемат незаконосъобразни инициативи, обосновани с преследването на тези цели.

304 Трето, от обжалваното решение личи, че още в самото начало картелът е имал ясна антиконкурентна цел (вж. например съображение 111 от обжалваното решение). От обстоятелствата по делото не личи, а впрочем и Transcatab изобщо не доказва, че преработвателите са се насочили към преследването на установените в член 33 ЕО цели посредством незаконосъобразни споразумения.

305 Във връзка с това Съдът е постановил, че запазването на действителна конкуренция на пазарите на селскостопански продукти е част от целите на общата селскостопанска политика и общата организация на разглежданите пазари (вж. съображение 311 от обжалваното решение и Решение на Съда от 9 септември 2003 г. по дело Milk Marque и National Farmers' Union, C-137/00, Recueil, стр. I-7975, точка 57). В този смисъл Transcatab не би могло да твърди, че явно антиконкурентните споразумения, какъвто е картелът между преработвателите по настоящото дело, преследват целите, посочени в член 33, параграф 1 ЕО.

306 С оглед на всички тези съображения следва да се направи извод, че Transcatab не би могло основателно да твърди, че Регламент № 26 е породил у него основателни съмнения относно неправомерния характер на разглеждания картел.

307 Що се отнася, на второ място, до националната правна уредба, следва да се отбележи, че в съображение 323 от обжалваното решение Комисията констатира, че картелът на преработвателите излиза извън приложното поле на разпоредбите на Закон № 88/88, доколкото той основно е насочен към определяне на максималните или средни доставни цени, както и към разпределянето на количествата и доставчиците, докато посоченият закон цели да гарантира минимални цени за земеделските производители.

308 В този смисъл, доколкото дейностите на картела не попадат под действието на националната правна уредба, преработвателите не могат да хранят съмнение относно неправомерния характер на своите действия, като се основават на посочената правна уредба.

309 При тези условия и в светлината на съображенията, изложени в точка 298 по-горе, следва да се направи извод, че Комисията не е допуснала грешка, като не е предоставила намаляване на глобата поради разглежданото смекчаващо обстоятелство.

310 Що се отнася до оплакването, повдигнато в репликата и изведено от твърдяната липса на мотиви с оглед на отхвърлянето на разглежданото смекчаващо обстоятелство, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика, макар Комисията да е задължена по член 253 ЕО да мотивира решенията си, като посочи фактите, обосноваващи решението, и съображенията, въз основа на които го е приела, тази разпоредба не изисква Комисията да обсъди всички фактически и правни въпроси, повдигнати в хода на административното производство (Решение по дело Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin/Комисия, точка 173 по-горе, точки 14 и 15 и Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Fiskeby Board/Комисия, T-319/94, Recueil, стр. II-1331, точка 127).

311 В този смисъл не би могъл да се почерпи довод от факта, че в частта от обжалваното решение, посветена на смекчаващите обстоятелства, Комисията не дава обяснения относно причините, поради които е счела, че не трябва да се приемат някои съображения, посочени в тази връзка от Transcatab в неговия отговор на изложението на възраженията. Впрочем налага се констатацията, че в съображения 303—324 от обжалваното решение Комисията анализира отражението както на Регламент № 26, така и на националната правна уредба.

По различното третирате в сравнение с делото Суров тютюн — Испания

— Доводи на страните

312 Transcatab твърди, че неприлагането от страна на Комисията на разглежданото смекчаващо обстоятелство при толкова неясен правен контекст, какъвто е този в случая, води до значителна разлика в третирането между италианските и испанските преработватели. Мотивите на обжалваното решение в тази връзка били явно нелогични, тъй като в него не се отчитали определени съображения, взети предвид по делото Суров тютюн — Испания, което било много сходно с настоящото. По-специално по испанското дело Комисията приела, че правният контекст и действията на правителството можели да породят несигурност, която обосновавала намаляване на глобата с 40 % не само за професионалните сдружения, но и за отделните преработватели.

313 За сметка на това в настоящия случай при практически идентично положение Комисията направила извод, че картелът на преработвателите изцяло попада под действието на член 81 ЕО, доколкото имал основно за цел да определи максималните или средни доставни цени, докато Закон № 88/88 установявал минимални цени. По делото Суров тютюн — Испания обаче законът също предвиждал определянето на минимални цени.

314 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

— Съображения на Общия съд

315 С настоящото оплакване Transcatab изтъква нарушение на принципа на равно третиране, доколкото в аналогичен на настоящия случай, и по-специално по делото Суров тютюн — Испания, Комисията приложила разглежданото смекчаващо обстоятелство по отношение на преработвателите.

316 В тази връзка вече бе напомнено в точки 202 и 264 по-горе, че съгласно постоянната съдебна практика нарушение на принципа на равно третиране е налице само когато се третират по различен начин сходни положения или когато се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано.

317 В случая сравнението между двете въпросни решения, що се отнася до отражението на националната правна уредба върху спорните практики, показва, че двете ситуации се различават съществено. По-точно от съображения 52 и сл., 349 и сл., 426—429, 437 и 438 от решението по дело Суров тютюн — Испания е видно, че в Испания органите на публичната власт са изиграли съществена роля при договарянето на споразуменията между производители и преработватели.

Става дума за преговори, наречени „публични“. В Испания е съществувала дори „практика на министерствата[, целяща] да позволява и поощрява страните да договарят съвместно условията за изкупуване и продажба на тютюн, включително цените“ [неофициален превод] (съображение 60 от решението по дело Суров тютюн — Испания). В резултат от това Комисията е стигнала до извода, че „публичните преговори между представителите на производителите и преработвателите [са] определили, поне донякъде, фактическата обстановка (по-специално що се отнася до възможностите за консултиране и приемане на общо становище), в която преработвателите [са] можели да развият не само общото становище, което биха приели в контекста на публичните преговори, а и своята тайна стратегия относно средните (максимални) доставни цени и относно количествата“ [неофициален превод] (съображение 438 от решението по дело Суров тютюн — Испания). Най-вече поради тази причина Комисията е предоставила намаление от 40 % на основния размер на глобите, наложени на испанските преработватели.

318 Налага се констатацията обаче, че органите на публична власт не са изиграли такава роля в преговорите между преработвателите и производителите в настоящия случай.

319 Transcatab следователно не би могло да твърди, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, като не е приложила въпросното смекчаващо обстоятелство.

320 Накрая, що се отнася до довода, изведен от наличието на нелогични мотиви, налага се констатацията, че Transcatab единствено препраща съвсем общо към решението по дело Суров тютюн — Испания, без да уточнява съображенията, които не са били взети предвид в обжалваното решение и които правят неговите мотиви нелогични.

321 Поради това третата част на четвъртото правно основание следва да се отхвърли изцяло.

По четвъртата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от ефективното сътрудничество на Transcatab в хода на производството

Доводи на страните

322 Transcatab сочи, на първо място, че Комисията е трябвало да приложи смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, шесто тире от Насоките, свързано с ефективното сътрудничество на предприятието в производството извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството. То поддържа, че е оказало пълно съдействие на Комисията през целия период и дори е надхвърлило изискваното от Известието относно сътрудничеството съдействие. То се позовава конкретно на изявленията по инициатива на неговия генерален директор и на директора по изкупуване по повод функционирането на картела, както и на положителната оценка за неговото съдействие, направена от длъжностните лица на Комисията, извършили проверката. Освен това в различни предходни случаи Комисията намалявала първоначалния размер на глобата, която възнамерявала да наложи, отчитайки нагласата за оказване на съдействие на предприятието.

323 На второ място, Transcatab сочи, че като не приложила посоченото смекчаващо обстоятелство по отношение на него, но за сметка на това го приложила по отношение на Deltafina, Комисията нарушила принципа на равно третиране. Комисията предоставила на Deltafina намаление в размер на 50 % заради оказаното от последното сътрудничество, като всъщност приела, че по смисъла на Известието относно сътрудничеството не му било предоставено никакво намаление на глобата. Същевременно от обжалваното решение било видно, че Deltafina не е изпълнило задълженията си за сътрудничество, произтичащи от прилагането на Известието относно сътрудничеството. В този смисъл предприятие, което не е изпълнило задължението си за сътрудничество, е получило по-голямо намаление на глобата си от това на Transcatab, което напротив, съдействало постоянно и в много по-голяма степен от стриктно необходимото. Подобно отношение унищожавало напълно насърчителния ефект на Известието относно сътрудничеството.

324 Според Transcatab фактът, че Deltafina съзнателно не е изпълнило задължението си за сътрудничество, не превръщал положението му в изключение. В този смисъл според Transcatab имало две възможности: или системата съгласно Известието относно сътрудничеството и смекчаващото обстоятелство, изведено от сътрудничеството, могат да съществуват съвместно, като в този случай Комисията основателно намалила глобата на Deltafina, но пък трябвало с цел справедливост да третира по същия начин и Transcatab, което сътрудничило поне колкото Deltafina; или двете системи не могат да съществуват съвместно и в този случай прилагането на смекчаващото обстоятелство по отношение на Deltafina в случая било изключено, като се има предвид, че то е било първото предприятие, което е поискало прилагането на Известието относно сътрудничеството.

325 При условията на евентуалност Transcatab иска да му бъде предоставено допълнително намаляване на глобата поне колкото предоставеното на Deltafina, на основание пълното му съдействие извън системата на Известието относно сътрудничеството.

326 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

327 Що се отнася до първото оплакване на Transcatab, следва да се напомни, че съгласно точка 3, шесто тире от Насоките основният размер на глобата може да се намали поради ефективно сътрудничество на предприятието в процедурата извън обсега на Известието относно сътрудничеството.

328 От съдебната практика е видно, че това специфично смекчаващо обстоятелство се прилага само за нарушенията, които не попадат в приложното поле на Известието относно сътрудничеството (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 380).

329 В тази връзка следва да се отбележи, че прилагането на точка 3, шесто тире от Насоките не може да има за последица да лиши Известието относно сътрудничеството от полезното му действие. Всъщност следва да се констатира, че Известието относно сътрудничеството определя рамката за възнаграждаване на сътрудничеството, оказвано при разследването на Комисията от предприятия, които участват или са участвали в тайни картели, засягащи Съюза. Следователно от текста и от структурата на посоченото известие произтича, че по принцип предприятията могат да получат намаление на глобата на основание на сътрудничеството си само когато отговарят на стриктните условия, предвидени от това известие.

330 Ето защо, за да се запази полезното действие на Известието относно сътрудничеството, Комисията може да предостави намаление на глобата на определено предприятие въз основа на точка 3, шесто тире от Насоките само в изключителни случаи. Такъв е по-конкретно случаят, когато сътрудничеството на предприятието, освен че надхвърля законовите му задължения за съдействие, без обаче да му дава право на намаление на глобата на основание на Известието относно сътрудничеството, същевременно е от обективна полза за Комисията.

331 В случая от съображения 493—498 е видно, че в рамките на Известието относно сътрудничеството Комисията е преценила предоставените от Transcatab доказателства, неговото отношение и продължителността на сътрудничеството в целия ход на производството. Във връзка с това следва да се напомни, че Комисията има широки правомощия за преценка на качеството и полезността на съдействието на дадено предприятие (Решение на Съда от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, Сборник, стр. I-3921, точка 88).

332 Тъй като Transcatab е второто предприятие след Mindo, което отговаря на условията, предвидени в Известието относно сътрудничеството, за намаляване на глобата, въз основа на оценката на оказаното сътрудничество Комисията му предоставя намаление на глобата в размер на 30 % на основание посоченото Известие, а именно намаление, което се намира на максималното равнище в диапазона, предвиден от Известието относно сътрудничеството за второто предприятие, което отговаря на изискванията за намаление.

333 В този смисъл се налага констатацията, че Комисията е взела предвид сътрудничеството, предоставено от Transcatab в рамките на Известието относно сътрудничеството. Освен това е безспорно, че в случая е налице картел и следователно нарушение, което действително попада в приложното поле на това известие (вж. в този смисъл Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 88 по-горе, точка 381).

334 Освен това Transcatab изобщо не доказва наличието в случая на изключителни положения, обосноваващи отчитането на неговото сътрудничество извън приложното поле на Известието относно сътрудничеството и в този смисъл прилагане на смекчаващото обстоятелство, предвидено в точка 3, шесто тире от Насоките. Действително обстоятелствата, на които се позовава Transcatab, например спонтанните изявления или положителната оценка за неговото сътрудничество, не представляват съображения, които да могат да обосноват прилагането на споменатото смекчаващо обстоятелство в случая.

335 Що се отнася до второто оплакване на Transcatab, изведено от твърдяното нарушение на принципа на равно третиране с оглед прилагането на споменатото смекчаващо обстоятелство по отношение на Deltafina, то също не би могло да се приеме.

336 Вече бе напомнено, че съгласно постоянната съдебна практика нарушение на принципа на равно третиране е налице само когато се третират по различен начин сходни положения или когато се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано (вж. точки 202, 264 и 316 по-горе).

337 В настоящия случай обаче се налага констатацията, че положението на Deltafina не е сходно с това на Transcatab. Всъщност Deltafina е първото свързало се с Комисията предприятие, поискало освобождаване от глоба на основание Известието относно сътрудничеството, докато Transcatab е третото предприятие, отправило до Комисията искане на основание на същото известие. В този смисъл, след като предоставя на Deltafina условно освобождаване от глоба по силата на това известие, Комисията, като констатира наличието на нарушение от негова страна на задължението за сътрудничество, което му е възложено в качеството на субект, поискал освобождаване от глоба, решава в края на производството да не му предостави окончателно освобождаване от глоба. Комисията счита, че на Deltafina не трябва да се предоставя никакво намаляване на глобата на основание Известието относно сътрудничеството, което според нея не намира приложение спрямо него. Поради тази причина Комисията счита, че положението на Deltafina се отличава с изключителни характерни особености, обосноваващи намаляване на основание разглежданото смекчаващо обстоятелство.

338 От изложените съображения следва, че положението на Deltafina и това на Transcatab се различават, що се отнася до преценката на тяхното сътрудничество, поради което Transcatab не би могло да се позовава на нарушение на принципа на равно третиране, доколкото Комисията не прилага по отношение на него смекчаващото обстоятелство, изведено от ефективното сътрудничество в хода на административното производство.

339 Поради това четвъртата част на четвъртото правно основание следва да се отхвърли.

По петата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от липсата на прецедент на пазара на суров тютюн в момента, когато Комисията започва проверките

Доводи на страните

340 Transcatab сочи, че Комисията е трябвало да вземе предвид като смекчаващо обстоятелство факта, че в момента, когато е открила производството в настоящия случай, не е имало никакъв прецедент на пазара на суров тютюн. Комисията отхвърлила приложението на това смекчаващо обстоятелство без никакви указания в обжалваното решение, като по този начин нарушила задължението си за мотивиране. В подкрепа на довода си Transcatab цитира редица прецеденти.

341 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

342 Насоките не предвиждат изрично никакво смекчаващо обстоятелство, свързано с липсата на прецеденти на засегнатия от нарушението пазар. Точка 3, последно тире от Насоките предвижда обаче възможността Комисията да вземе предвид други обстоятелства, освен посочените в предходните тирета, при предоставяне на намаление на основния размер на глобата.

343 В това отношение следва да се напомни, че Комисията разполага със свобода на преценка при прилагането на смекчаващи обстоятелства (Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 143 по-горе, точка 307). Освен това Общият съд е постановил, че Комисията не е задължена да смекчава глобите, когато действа за първи път в даден сектор (Решение от Общия съд от 20 ноември 2005 г. по дело SNCZ/Комисия, T-52/02, Recueil, стр. II-5005, точка 84).

344 Налага се обаче констатацията, че Transcatab не доказва причината, поради която Комисията е допуснала грешка, като не е приела, че липсата на прецедент в сектора на тютюна трябва да доведе до намаляване на глобата му. Transcatab само и единствено се позовава на поредица дела, в които Комисията е отчела като смекчаващо обстоятелство факта, че член 81 ЕО никога не е бил прилаган в сектора, в който се налага глобата.

345 Във връзка с това обаче следва да се напомни, че след като в по-ранната си практика при вземане на решения Комисията е приела, че определени елементи представляват смекчаващо обстоятелство за целите на определянето на размера на глобата, това не означава само по себе си, че тя е длъжна да направи същата преценка в последващо решение (Решение по дело Mayr-Melnhof/Комисия, точка 291 по-горе, точка 368 и Решение по дело LR AF 1998/Комисия, точка 180 по-горе, точка 337).

346 Що се отнася до оплакването, изведено от липсата на мотиви, в точки 310 и 311 по-горе вече бе напомнено, че член 253 ЕО не изисква Комисията да обсъди всички фактически и правни въпроси, повдигнати в хода на административното производство, и в този смисъл не би могло да се почерпи довод от факта, че в частта от обжалваното решение, посветена на смекчаващите обстоятелства, Комисията не дава обяснения относно причините, поради които е счела, че не трябва да се приемат някои съображения, посочени в тази връзка от Transcatab.

347 С оглед на изложените съображения петата част на четвъртото правно основание трябва също да се отхвърли.

По шестата част на четвъртото правно основание относно социално-икономическите характеристики на сектора на суровия тютюн в Италия и кризата в него

Доводи на страните

348 Transcatab твърди, че Комисията е трябвало да намали глобата в приложение на точка 5, буква б) от Насоките, отчитайки условията на криза на италианския пазар и натиска над преработвателите от страна на посредниците, включително посредством незаконосъобразни дейности. Този толкова особен социално-икономически контекст породил необходимостта да се вземат мерки за запазване на преработвателните предприятия. От редица документи се установявал огромният натиск, на който били подложени преработвателите, както и понасяните от тях „ужасни притеснения и заплахи". Освен това действията на преработвателите отговаряли на изискването за противодействие на могъществото на посредниците. Преработвателите успели да се противопоставят в този случай единствено благодарение на споразумения с реален възпиращ ефект. Комисията трябвало да вземе предвид това положение, предоставяйки намаляване на глобата.

349 Освен това в рамките на разглеждания период Transcatab, както впрочем и други преработватели, действащи в Италия, търпяло постоянни и значителни загуби и започнало ликвидация. Тези констатации показвали, че картелите имали за цел единствено да осигурят средства за справяне с кризата в сектора и да гарантират неговото оцеляване.

350 Transcatab сочи, че в Решение 2003/600/ЕО на Комисията от 2 април 2003 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/C.38.279/F3 — Френски говежди меса) (ОВ L 209, стр. 12, съображения 180—185) Комисията приела, че кризата в сектора обосновава намаляване на глобата с 60 %. Особеностите на съответния пазар впрочем били взети предвид в съдебната практика и в други прецеденти. Освен това според Transcatab

точка 5, буква б) от Насоките не трябвало да се прилага само в изключителни случаи. Изразът „следва да бъдат взети предвид“ показвал всъщност, че Комисията нямала свобода на преценка относно вземането предвид на споменатите в тях обстоятелства.

351 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

352 От постоянната съдебна практика е видно, че Комисията не е длъжна да приема за смекчаващо обстоятелство лошото финансово положение в разглеждания сектор (вж. Решение на 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 224 по-горе, точка 345 и цитираната съдебна практика, Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело Heubach/Комисия, T-64/02, Recueil, стр. II-5137, точка 139 и Решение на Общия съд по дело Wieland-Werke и др./Комисия, точка 180 по-горе, точка 227). Действително е било отбелязвано, че картелите се създават по правило в момент, когато даден сектор изпитва затруднения. Следователно, ако се приемат съображенията на Transcatab, глобата би трябвало да се намалява в почти всички случаи на картели (вж. в този смисъл Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, точка 141 по-горе, точка 510, Решение от 12 септември 2007 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия, точка 188 по-горе, точка 207 и Решение по дело Wieland-Werke и др./Комисия, точка 180 по-горе, точка 227).

353 Наистина в практиката на Комисията при вземане на решения структурните кризи понякога се считат за смекчаващи обстоятелства. Същевременно съгласно цитираната в предходната точка съдебна практика отчитането в предходни дела от Комисията на икономическото положение на сектора като смекчаващо обстоятелство не означава, че тя трябва непременно да продължи да спазва тази практика (Решение от 12 септември 2007 г. по дело Prym и Prym Consumer/

Комисия, точка 188 по-горе, точка 208 и Решение по дело Wieland-Werke и др./ Комисия, точка 180 по-горе, точка 227).

354 В този смисъл Transcatab не би могло да твърди, че Комисията е била задължена да намали глобата поради кризисното положение на италианския пазар на суров тютюн.

355 Освен това в приложение на споменатата в точки 352 и 353 по-горе съдебна практика, както и на съдебната практика, спомената в точки 162 и 346 по-горе, следва да се приеме, че позоваването на Решение 2003/600 е без значение. При всички положения следва да се отбележи, че Комисията действително изяснява, че положението, в което е прието посоченото решение, значително се отличава от настоящия случай, доколкото в случая с френското говеждо месо действията, предмет на обвинението, са били в отговор на непредвидена криза, произтичаща от драматичния срив на търсенето, който се дължи на напълно независими от икономическото положение в сектора фактори, докато в случая затрудненията на сектора съществуват от дълго време и до голяма степен са от структурно естество.

356 Що се отнася до довода, изведен от това, че действията на преработвателите отговаряли на изискването за противодействие на могъществото на посредниците, в съображения 289 и 290 от обжалваното решение Комисията изяснява причините, поради които го отхвърля. По-специално в съображение 289 от обжалваното решение тя основателно заявява, че предприятията не трябва да предприемат мерки в разрез с член 81, параграф 1 ЕО, за да противодействат на практики, които правилно или не считат за незаконосъобразни.

357 Освен това се налага констатацията, че Transcatab не доказва наличието на „ужасни притеснения и заплахи“, на които твърди, че е подложено. Действително, както отбелязва Комисията, документ № 2573 от преписката, на който то се позовава, е само информация, изготвена от представителите на Dimon Italia, за проведена през 1997 г. среща, по-специално между Deltafina, Transcatab и APTI

относно произведения неквотен тютюн и необходимостта властите да предприемат подходящи действия за неговата реализация. Този документ единствено споменава възможността земеделските производители да протестират поради затрудненията в сектора. От този документ обаче не личи, че тези евентуални протести, за реалното съществуване на които няма никакво доказателство, непременно са били насочени срещу преработвателите. Самата възможност за наличие на протести обаче не може да представлява изключително кризисно положение, което да обосновава действия в разрез с член 81 ЕО. Освен това докладът на парламентарната комисия за разследване, упоменат от Transcatab, не сочи нито един конкретен факт, свързан с незаконосъобразни действия на пазара на тютюн, и следователно е ирелевантен в тази връзка.

358 Накрая, доводът, изведен от финансовото положение на Transcatab, се анализира и отхвърля в рамките на третата част на второто правно основание.

359 Поради това следва и шестата част на четвъртото правно основание, а оттам и цялото това правно основание да се отхвърлят.

5. *По петото правно основание, свързано с прилагането на Известието относно сътрудничеството*

Доводи на страните

360 На първо място, Transcatab сочи, че след като е приела, че Известието относно сътрудничеството е неприложимо за Deltafina, Комисията е трябвало да го третира като първото дружество, което следва да се ползва от намаляване на глобата.

361 На второ място, Transcatab поддържа, че в приложение на точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството то не е трябвало да бъде санкционирано за действията си през периода 1999—2002 г. Всъщност то било първото предприятие, което информира Комисията за наличието на сключените през този период споразумения. Неговият принос бил изключително подробен, решаващ и пълен. Преди Transcatab да представи своята информация, Комисията разполагала само с някои сведения, предоставени от Deltafina и Dimon. Transcatab дава няколко примера за предоставената информация, свързана с всяка от годините през периода 1999—2002 г.

362 В този смисъл във връзка с този период Transcatab предоставило „доказателства за факти, които по-рано са били неизвестни на Комисията", като тези факти имали „пряко отражение върху тежестта и продължителността" на картела по смисъла на точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството. Целта на тази алинея била да даде възможност на Комисията да компенсира процента на намаление, който дадено предприятие рискува да не получи поради закъснение в сравнение със своите конкуренти заради времето, отделено за съставяне на пълно изявление.

363 Комисията иска доводите на Transcatab да бъдат отхвърлени.

Съображения на Общия съд

По качеството на първо дружество, което да се ползва от намаляване на глобата

364 Следва да се напомни, че предпоставките за допустимост на исковете или жалбите са абсолютните процесуални предпоставки, които съдът на Съюза трябва, ако е необходимо, да повдигне служебно (вж. Решение по дело Honeywell/

Комисия, точка 132 по-горе, точка 53 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 29 ноември 2007 г. по дело Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия, C-176/06 P, непубликувано в Сборника, точка 18).

365 Както бе припомнено в точки 131 и 132 по-горе, съгласно член 21 от Статута на Съда и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд исковата молба или жалбата трябва да съдържат по-специално „предмета на спора“ и „кратко изложение на изложените правни основания“. Освен това съгласно член 48, параграф 2 от посочения правилник „[в] хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството“. От тези разпоредби следва, че всяко правно основание, което не е достатъчно ясно формулирано в исковата молба или жалбата, трябва да се счита за недопустимо. Освен това краткото изложение на правните основания на ищеца или жалбоподателя трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си и на Общия съд да се произнесе по иска или жалбата, при необходимост без да му е необходима друга информация (Решение на Общия съд от 24 февруари 2000 г. по дело ADT Projekt/Комисия, T-145/98, Recueil, стр. II-387, точка 66 и Решение на Общия съд от 16 март 2004 г. по дело Danske Busvognmænd/Комисия, T-157/01, Recueil, стр. II-917, точка 45). Налице са сходни задължителни изисквания, когато в подкрепа на правно основание се повдига определено оплакване (Решение от Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Mo och Domsjö/Комисия, T-352/94, Recueil, стр. II-1989, точка 333).

366 Освен това съгласно постоянната съдебна практика, за да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, е необходимо, за да бъде допустима исковата молба или жалбата, съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. Решение по дело Honeywell/Комисия, точка 132 по-горе, точка 56). В това отношение, ако съдържанието на исковата молба или жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към извлечения от приложени към нея доказателства, общото препращане към други документи, дори и приложени към жалбата, не може да компенсира липсата на съществените елементи от правните доводи, които следва да бъдат посочени в исковата молба или жалбата съгласно упоменатите по-горе разпоредби (Определение на Общия съд от 21 май 1999 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-154/98, Recueil, стр. II-1703, точка 49). Освен това не е задача на Общия съд да издирва

и да идентифицира в приложенията правните основания и доводите, за които би могъл да приеме, че са основанието на жалбата, тъй като приложенията имат единствено доказателствена и документираща функция (вж. Решение на Общия съд от 7 май 2009 г. по дело NVV и др./Комисия, T-151/05, Сборник, стр. II-1219, точка 61 и цитираната съдебна практика).

367 В случая настоящото оплакване е представено съвсем накратко, тъй като Transcatab му отделя само едно изречение в жалбата си.

368 В съдебното заседание едновременно с признанието, че оплакването е изложено лаконично, Transcatab изяснява неговия обхват. По същество Transcatab сочи, че ако според Общия съд Известието относно сътрудничеството не се прилага за Deltafina и в този смисъл Mindo, а не Deltafina, трябва да се счита за първото предприятие, което да се ползва от освобождаване от глоби, то трябвало да се приеме — на основание на нещо като „ефекта на доминото“ — за първото дружество, което да се ползва от намаляване на глобата съгласно член 23, първа алинея, буква б) от Известието относно сътрудничеството. Следователно намаляването на глобата, предоставено от Комисията на Transcatab, трябвало да се увеличи.

369 Във връзка с това се налага констатацията, че уважаването на довода на Transcatab предполага, първо, че Mindo е подало жалба срещу обжалваното решение пред Общия съд, второ, че то е посочило правно основание, изведено от това, че би следвало да се приеме, че то се ползва от освобождаването от глоба вместо Deltafina с оглед на неприлагането на Известието относно сътрудничеството по отношение на последното, и трето, че Общият съд ще уважи това правно основание по делото, по което страна е Mindo.

370 В този смисъл оплакването на Transcatab се основава на имплицитно позоваване на евентуално повдигнато по друго дело правно основание, на което дори не се прави изрично позоваване. Освен това подобно оплакване може да се приеме единствено ако евентуално повдигнатото от Mindo правно основание по другото дело бъде прието от Общия съд.

371 Би означавало да се даде възможност за заобикаляне на императивните изисквания на член 44, параграф 1 буква в) от Процедурния правилник, припомнени в точка 365 по-горе, ако се приемат за допустими правни основания, които не са изложени в достатъчна степен в исковата молба или жалбата, а препращат към хипотетично повдигнати от трето лице по друго дело правни основания, дело, към което исковата молба или жалбата препраща имплицитно (вж. в този смисъл Решение по дело Honeywell/Комисия, точка 132 по-горе, точка 64).

372 При всички положения от практиката на Съда е видно, че Общият съд е задължен да отхвърли като недопустимо искане в подадена пред него искова молба или жалба, когато основните фактически и правни елементи, на които се основава това искане, не произтичат последователно и разбираемо от самия ѝ текст и отсъствието им от нея може да се поправи единствено чрез тяхното представяне в съдебното заседание (Решение на Съда от 18 юли 2006 г. по дело Rossi/СХВП, C-214/05 P, Recueil, стр. I-7057, точка 37).

373 В светлината на всички тези съображения разглежданото оплакване трябва да се счита за недопустимо.

По точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството

374 Във връзка с довода на Transcatab, изведен от това, че в приложение на точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството то не трябвало да бъде санкционирано за действията си през периода 1999—2002 г. в качеството на първо предприятие, което информирало Комисията за наличието на споразумения, сключени през този период, следва да се напомни, че съгласно тази разпоредба, „ако предприятието представи доказателства за факти, които порано не са били известни на Комисията и имат пряко отражение върху тежестта или продължителността на предполагаемия картел, при определяне на размера

на глобата, която се налага на предприятието, което ги е предоставило, Комисията няма да взема предвид тези факти“ [неофициален превод].

375 Следва да се напомни също, че в рамките на преценката на оказаното от членовете на даден картел сътрудничество може да се претендира единствено явна грешка в преценката от страна на Комисията, тъй като същата има широка свобода при преценката на качеството и полезността на сътрудничеството на дадено предприятие (вж. в този смисъл Решение от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, точка 331 по-горе, точка 88).

376 В този смисъл, първо, следва да се изясни обхватът на точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството и второ, да се провери дали при прилагането на тази разпоредба Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е санкционирала Transcatab за действията му през периода 1999—2002 г.

377 Най-напред следва да се отхвърли тълкуването, предложено от Transcatab, съгласно което точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството имала за цел да позволи на Комисията да компенсира процента на намаляване, което дадено предприятие рискува да не получи поради закъснение в сравнение със своите конкуренти заради времето, отделено за съставяне на пълно изявление (вж. точка 362 по-горе). Това тълкуване е в противоречие с логиката на Известието относно сътрудничеството, доколкото би поставило в опасност основната цел на въведената с него система, а именно да се насърчават членовете да „предадат“ картела и да съдействат на Комисията.

378 Действително от предварителните разпоредби на Известието относно сътрудничеството следва, че логиката му е да се насърчат предприятията, които участват в незаконни картели, да сътрудничат с Комисията в рамките на борбата с тези картели, поради това че този вид споразумения съставляват практики,

които са част от най-тежките ограничения на конкуренцията. При тези обстоятелства, за да улесни сътрудничеството, Комисията предвижда система, насочена към предоставяне на предприятията, които ѝ оказват съдействие, или освобождаване от глоба, или намаляване на глобите, които те рискуват да им бъдат наложени.

379 Присъщо е обаче на тази логика, че търсеният от Известието относно сътрудничеството ефект е да се създаде климат на несигурност сред картелите, като се насърчи оповестяването им на Комисията. Тази несигурност обаче произтича именно от факта, че участниците в картела знаят, че само един от тях може да се ползва от пълно освобождаване от глоба, като издаде останалите участници в нарушението и по този начин ги изложи на риска да им бъдат наложени глоби. В рамките на тази система и по същата логика се предполага, че предприятията, които най-бързо окажат съдействие, ще се ползват от намаления на глобите, които в противен случай биха им били наложени, по-големи от намаленията за предприятията, които не окажат съдействие също толкова бързо.

380 Хронологичният ред и бързината на предлаганото от членовете на картела съдействие представляват следователно основни елементи от въведената с Известието относно сътрудничеството система.

381 Тълкуването на целта на разпоредба от Известието относно сътрудничеството трябва да бъде в съответствие със специфичната му логика. В този ред на мисли точка 23, последна алинея от това известие трябва да се тълкува като насочена към възнаграждаване на предприятието, макар и то да не е било първото, представило заявление за освобождаване от глоба във връзка със съответния картел, ако то първо предостави на Комисията доказателства за неизвестни ѝ факти, които имат пряко отражение върху тежестта или продължителността на картела. С други думи, ако предоставените от предприятие доказателства се отнасят до факти, които позволяват на Комисията да измени преценката си към този момент относно тежестта или продължителността на картела, предприятието,

което предостави тези доказателства, се възнаграждава с освобождаване от глоба във връзка с преценката на фактите, които тези доказателства могат да установят.

382 В този смисъл точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството не се отнася за случаите, в които предприятието само представя нови или по-пълни доказателства за факти, които вече са известни на Комисията. Споменатата алинея не се прилага и за случаите, в които предприятието представя нови факти, които обаче не могат да променят преценката на Комисията относно тежестта или продължителността на картела. За сметка на това тази разпоредба се прилага изключително за случаите, в които са изпълнени две условия: първо — съответното предприятие е първото, което доказва по-рано неизвестни на Комисията факти, и второ — след като тези факти имат пряко отражение върху тежестта или продължителността на предполагаемия картел, те позволяват на Комисията да направи нови изводи във връзка с нарушението.

383 Следователно в светлината на посочените съображения следва да се провери дали Комисията е допуснала грешка, като е санкционирала Transcatab за действията му през периода от 1999 г. до 2002 г. Във връзка с това следва да се отбележи, че първо, в съображение 497 от обжалваното решение Комисията заявява изрично, че нито един от фактите, във връзка с които Transcatab предоставя доказателства, не ѝ е бил неизвестен, и второ, в рамките на настоящото оплакване доводите на Transcatab се отнасят единствено до продължителността на нарушението. За сметка на това те не са насочени към факти, които са имали евентуално отражение върху тежестта на нарушението.

384 От материалите по делото се вижда, че след внасянето на заявлението за освобождаване от глоба от страна на Deltafina на 19 февруари 2002 г. Комисията е била запозната, че картелът е започнал през 1995 г. и е продължил да съществува до 2001 г. Действително в заявлението си за освобождаване от глоба Deltafina, от една страна, изрично признава това обстоятелство, а от друга страна, представя осем ръкописни записки във връзка със срещи и разговори между

преработвателите, отнасящи се за 1999 г., две ръкописни записки, отнасящи се за 2000 г., и още две записки, отнасящи се за 2001 г. Освен това следва да се отбележи, че Transcatab само заявява, че първо е представило доказателство за няколко споразумения и контакти между преработвателите през този период. То обаче не твърди, че Комисията все още не е знаела, че картелът между преработвателите е действал през периода между 1999 г. и 2002 г.

385 В допълнение подробният анализ на обжалваното решение показва също, че Комисията основава решението си на няколко сведения относно контактите между преработвателите, които произхождат от Deltafina и от Dimon Italia и следователно са отделни от предоставените от Transcatab.

386 Що се отнася по-специално до 1999 г., от обжалваното решение личи, че Deltafina предоставя редица сведения за контакти между преработвателите през тази година, например в съображения 159 (бележка под линия 181), 195 (бележка под линия 206), 199 (бележка под линия 212) и 200 (бележка под линия 214). От всички тези бележки под линия обаче е видно, че Deltafina описва съдържанието на срещите в декларации, представени преди заявлението на Transcatab за намаляване на глобата му.

387 Що се отнася до разширяване обхвата на картела и по отношение на излишъка от продукция, от обжалваното решение се вижда, че съображения 144 и 148 са съставени въз основа на информация, предоставена от Deltafina. Комисията уточнява в дупликата, че тези съображения се основават на документи, представени от Deltafina на 22 февруари 2002 г., а именно отново преди подаването на заявлението на Transcatab за намаляване на глобата му. Разширяването на обхвата, официализирано впоследствие в споразумение, което е предоставено от Transcatab, изобщо не променя преценката на настоящото оплакване от страна на Transcatab с оглед на точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството.

388 Що се отнася до 2000 г., съображения 203 (бележка под линия 216) и 204 (бележка под линия 218) от обжалваното решение показват, че Deltafina предоставя редица доказателства за контактите между преработвателите през тази година. Бележка под линия 218 изяснява по-специално, че Deltafina описва съдържанието на срещата, спомената в съображение 204 от обжалваното решение, в декларации, предхождащи заявлението на Transcatab за намаляване на глобата му, което Комисията потвърждава в дупликата. Освен това от материалите по делото е видно, че на 19 март 2002 г. Deltafina също предоставя информация и документи на Комисията, отнасящи се до контактите, състояли се през тази година.

389 Що се отнася до 2001 г., от съображения 209 (бележка под линия 223) и 211 (бележка под линия 225) от обжалваното решение е видно, че преди представянето на заявлението за намаляване от страна на Transcatab Deltafina вече е предоставило на Комисията документи, доказващи наличието на контакти между преработвателите през тази година. По-специално документи 495, 498, 524 и 614, споменати в тези две бележки под линия, доказват недвусмислено наличието на контакти между преработвателите през периода. Тези документи показват също, преди внасянето на заявлението на Transcatab за намаляване на глобата му, че Комисията вече е била запозната с незаконосъобразните контакти между преработвателите, сред които и Transcatab, поне до 15 октомври 2001 г.

390 Що се отнася до 2002 г., Комисията поддържа, че вече е била запозната с продължаването на контактите между преработвателите от факса, посочен в бележка под линия 235 от обжалваното решение, представен от Dimon. Transcatab поддържа обаче, че този документ е представен след 18 април 2002 г., когато то представя посочените в бележка под линия 234 документи, отнасящи се за 2002 г.

391 В тази връзка следва да се отбележи, че дори да се допусне, че Dimon Italia е представило този документ след Transcatab и че поради това последното е било първото предприятие, представило доказателства за срещите в началото на 2002 г., това обстоятелство не води до практически последици.

392 Действително, от една страна, както бе отбелязано в точка 389 по-горе, от материалите по делото е видно, че преди представянето на заявлението на Transcatab за намаляване на глобата, Комисията разполага с доказателства относно продължителността на картела поне до 15 октомври 2001 г. След като картелът започва да действа на 29 септември 1995 г. (вж. съображение 377 от обжалваното решение) и това обстоятелство не е оспорено от Transcatab, се налага констатацията, че преди представянето на документите от страна на Transcatab Комисията вече е имала достатъчно информация, за да установи, че картелът е продължил да се прилага повече от 6 години. Тази констатация сама по себе си позволява на Комисията да увеличи началния размер на глобата с 60 %. От това следва, че констатираната от Комисията по-голяма продължителност, с 4 месеца (до 19 февруари 2002 г.), няма никакво отражение при определяне на окончателната санкция.

393 От друга страна, следва да се напомни, че в съображение 256 и сл. от обжалваното решение Комисията установява, а Transcatab не оспорва нейната преценка (вж. точка 233 по-горе), че картелът е единно и продължавано нарушение. Комисията констатира също, че това нарушение е прекратено на 19 февруари 2002 г., а именно в деня, когато Deltafina подава заявление за освобождаване от глоба. Transcatab обаче нито заявява, нито доказва, че е преустановило участието си в нарушението преди тази дата.

394 Във връзка с това следва да се напомни, че предприятие, което е участвало в такова нарушение със своите собствени действия, които попадат в обхвата на понятията за споразумение или за съгласувана практика с антиконкурентна цел по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО и които са целели да спомогнат за цялостното осъществяване на нарушението, е отговорно за целия период на участието си в посоченото нарушение за действията, извършени от други предприятия в рамките на същото нарушение (вж. Решение по дело BST/Комисия, точка 222 по-горе, точка 33 и цитираната съдебна практика).

395 Освен това предприятията могат да носят отговорност за цялостен картел, дори да се установи, че са участвали пряко само в един или няколко от съставните елементи на този картел, след като са знаели или са били длъжни да знаят, от една страна, че тайното споразумение, в което участват, се вписва в общ план и

от друга страна, че този общ план обхваща всички съставни елементи на картела (Решение на Общия съд по дело PVC II, точка 91 по-горе, точка 773, Решение на Общия съд по дело HFB и др./Комисия, точка 130 по-горе, точка 231 и Решение на Общия съд от 19 май 2010 г. по дело Boliden и др./Комисия, T-19/05, Сборник, стр. II-1843, точка 61).

396 При тези обстоятелства следва да се направи извод, че Transcatab не е предоставило доказателства за факти, които по-рано не са били известни на Комисията, имат пряко отражение върху тежестта или продължителността на предполагаемия картел и биха обосновали прилагането на частичното освобождаване от глоба, предвидено в точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството. В този смисъл Transcatab не би могло да твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и че поради това то не трябва да бъде считано за отговорно за цялото нарушение.

397 Следователно исканията за частична отмяна на обжалваното решение трябва да бъдат отхвърлени изцяло. Относно исканията за изменение на обжалваното решение Общият съд счита, че тъй като в случая няма никакво основание да се намали размерът на глобата, това искане следва да бъде отхвърлено. От всичко изложено по-горе следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

6. *По насрещното искане на Комисията*

Доводи на страните

398 Комисията сочи, че Transcatab оспорва установените от Комисията в обжалваното решение факти, и по-специално продължителността на картела. С твърдението в рамките на първата част от третото правно основание, че след 1999 г. се

е ограничило до действия, вписващи се изключително в рамките на междубраншовите споразумения (вж. точки 227 и 228 по-горе), Transcatab не се задоволило само да оспори тълкуването на фактите, дадено от Комисията, а оспорило факти, които по-рано приело. Оспорването на продължителността на картела от страна на Transcatab, която била основен елемент от фактическата обстановка, водело до частично отпадане на основанието за предоставеното му от Комисията намаляване на глобата с 30 %. В този смисъл Комисията иска от Общия съд да сведе намаляването на глобата от 30 % на 25 % и при упражняване на правомощията си за пълен съдебен контрол да определи същата в размер на 15 милиона евро.

399 Transcatab възразява срещу насрещното искане на Комисията.

Съображения на Общия съд

400 От обжалваното решение следва, че тъй като Transcatab не „оспорва фактите, на които се основава Комисията в изложението на възраженията“ [неофициален превод], това е едно от съображенията, въз основа на които Комисията намалява глобата му с 30 % (вж. съображения 498 и 499 от обжалваното решение).

401 От отговора на Transcatab на изложението на възраженията обаче се вижда, че макар то да не отговаря изрично на твърденията на Комисията относно продължителността на нарушението, то все пак посочва, че доколкото след 1999 г. преработвателите действат в съответствие със Закон № 88/88, те не трябва да се считат за отговорни за антиконкурентните действия, извършени след тази година.

402 В този смисъл, въпреки че представянето на този довод е в противоречие с някои твърдения в хода на административното производство и с липсата на оспорване на някои аспекти от анализа на Комисията, това по никакъв начин не може да обори констатацията, че съдържащият се в първата част на третото правно основание довод вече е бил повдигнат в хода на административното производство. Следователно, когато Комисията предоставя намалението на Transcatab, тя вече е била запозната с този довод, поради което той не би могъл да представлява оспорване на действителното настъпване на фактите, което да постави под съмнение предоставеното в обжалваното решение намаление на основание на Известието относно сътрудничеството.

403 Поради това насрещното искане на Комисията следва да се отхвърли.

404 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата в нейната цялост, както и насрещното искане, отправено от Комисията, трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

405 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Същевременно съгласно член 87, параграф 3, първа алинея от посочения правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.

406 В случая е отхвърлена жалбата на Transcatab, както и насрещното искане на Комисията. Тъй като последното е насочено само към незначително увеличаване на размера на глобите, се налага констатацията, че по същество не са приети исканията на жалбоподателите и те са загубили по предявените от тях правни основания. При тези условия следва да се постанови, че жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски, направени от Комисията, а тя понася 10 % от направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Отхвърля направеното от Европейската комисия насрещно искане.

3) Transcatab SpA понася направените от него съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски, направени от Комисията.

4) Комисията понася 10 % от направените от нея съдебни разноски.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 5 октомври 2011 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 6848

1. Административното производство ..... II - 6849

2. Обжалваното решение ..... II - 6851

Адресати на обжалваното решение ..... II - 6852

Определяне на размера на глобата ..... II - 6856

Определяне на началния размер на глобите ..... II - 6856

Определяне на основния размер на глобите ..... II - 6859

Смекчаващи обстоятелства ..... II - 6860

Прилагане на Известието относно сътрудничеството ..... II - 6863

Производство и искания на страните ..... II - 6866

От правна страна ..... II - 6868

1. По първото правно основание относно възлагането на отговорността за нарушението на дружеството майка на Transcatab ..... II - 6869

По първата част от първото правно основание, изведена от неправилно тълкуване на съдебната практика, от пренебрегване на представените доказателства и от нарушение на правото на защита ..... II - 6869

Доводи на страните ..... II - 6869

Съображения на Общия съд ..... II - 6871

— По нарушаването на правилата относно възлагането на отговорността за практиките на дъщерното дружество на неговото дружество майка ..... II - 6871

— По пренебрегването на доказателствата, представени за оборване на презумпцията ..... II - 6876

— По нарушаването на правото на защита ..... II - 6880

По втората част на първото правно основание, изведена от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 ..... II - 6883

Доводи на страните ..... II - 6883

Съображения на Общия съд ..... II - 6884

2. По второто правно основание, отнасящо се до определянето на началния размер на глобата ..... II - 6886

По първата част на второто правно основание относно тежестта на нарушението ..... II - 6886

Доводи на страните ..... II - 6891

Съображения на Общия съд ..... II - 6893

— По квалификацията като много сериозно нарушение ..... II - 6894

— По действителното отражение на нарушението върху пазара ... II - 6895

— По географския размер на пазара ..... II - 6899

— По неизпълнението на задължението за мотивиране ..... II - 6900

— По нарушенията на правото на защита ..... II - 6902

По втората част на второто правно основание, изведена от нарушение на принципите на пропорционалност, равно третиране и защита на оправданите правни очаквания при определяне на основния размер на глобата ..... II - 6903

Доводи на страните ..... II - 6903

Съображения на Общия съд ..... II - 6904

— По нарушението на принципа на пропорционалност ..... II - 6904

— По нарушението на принципа на равно третиране ..... II - 6909

— По нарушението на принципа на защита на оправданите правни очаквания ..... II - 6910

По третата част на второто правно основание, изведена от нарушение на принципа на пропорционалност при отчитане на възпиращия характер на санкцията и на финансовото положение на Transcatab ..... II - 6912

Доводи на страните ..... II - 6912

Съображения на Общия съд ..... II - 6913

3. По третото правно основание във връзка с определянето на основния размер на глобата ..... II - 6916

По първата част на третото правно основание, изведена от неправилно увеличаване на размера на глобата във връзка с продължителността на нарушението ..... II - 6916

Доводи на страните ..... II - 6916

Съображения на Общия съд ..... II - 6918

— По увеличаването на глобата във връзка с продължителността на споразумението ..... II - 6918

— По липсата на вреда за потребителите ..... II - 6923

По втората част от третото правно основание, изведена от нарушение на принципа ne bis in idem и от липсата на мотиви ..... II - 6924

Доводи на страните ..... II - 6924

Съображения на Общия съд ..... II - 6925

По третата част на третото правно основание, изведена от нарушение на принципа на равно третиране ..... II - 6927

Доводи на страните ..... II - 6927

Съображения на Общия съд ..... II - 6928

4. По четвъртото правно основание относно някои смекчаващи обстоятелства . II - 6930

По първата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от липсата на прилагане на картела ..... II - 6930

Доводи на страните ..... II - 6930

Съображения на Общия съд ..... II - 6930

По втората част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от преустановяването на спорните дейности преди намесата на Комисията ..... II - 6932

Доводи на страните ..... II - 6932

Съображения на Общия съд ..... II - 6933

По третата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от наличието на основателно съмнение относно неправомерния характер на спорните действия ..... II - 6936

По наличието на основателно съмнение относно неправомерния характер на спорните действия ..... II - 6937

— Доводи на страните ..... II - 6937

— Съображения на Общия съд ..... II - 6938

По различното третирате в сравнение с делото Суров тютюн — Испания II - 6942

— Доводи на страните ..... II - 6942

— Съображения на Общия съд ..... II - 6943

По четвъртата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от ефективното сътрудничество на Transcatab в хода на производството ..... II - 6945

Доводи на страните ..... II - 6945

Съображения на Общия съд ..... II - 6946

По петата част на четвъртото правно основание относно смекчаващото обстоятелство, изведено от липсата на прецедент на пазара на суров тютюн в момента, когато Комисията започва проверките ..... II - 6950

Доводи на страните ..... II - 6950

Съображения на Общия съд ..... II - 6950

По шестата част на четвъртото правно основание относно социално-икономическите характеристики на сектора на суровия тютюн в Италия и кризата в него ..... II - 6952

Доводи на страните ..... II - 6952

Съображения на Общия съд ..... II - 6953

5. По петото правно основание, свързано с прилагането на Известието относно сътрудничеството ..... II - 6955

Доводи на страните ..... II - 6955

Съображения на Общия съд ..... II - 6956

По качеството на първо дружество, което да се ползва от намаляване на глобата ..... II - 6956

По точка 23, последна алинея от Известието относно сътрудничеството . II - 6959

6. По насрещното искане на Комисията ..... II - 6966

Доводи на страните ..... II - 6966

Съображения на Общия съд ..... II - 6967

По съдебните разноски ..... II - 6968